

Holy Bible

Aionian Edition®

Українська Біблія, Івана Огієнка
Ukrainian Bible, Ivan Ogienko
Gospel Primer

Зміст

Передмова

Буття 1-4

Від Івана 1-21

Об'явлення 19-22

66 Вірші

Керівництво для Читачів

Глосарій

Карти

Доля

Ілюстрації, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

Українська Біблія, Івана Огієнка

Ukrainian Bible, Ivan Ogienko

Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 6/26/2023

Source copyright: Public Domain

Ivan Ogienko, 1930

Formatted by Speedata Publisher 5.1.3 (Pro) on 5/4/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Передмова

Український at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

І вигнав Господь Бог Адама. А на схід від еденського раю поставив Херувима і меча
половум'яного, який обертається навколо, щоб стерегти дорогу до дерева життя.

Буття 3:24

БУТТЯ

1 На почáтку Бог створив небо та землю. **2** велиki, і всяку душу живу плаzuочу, що її А земля була пуста та порожня, і тéмрява вода вироїла за їх родом, і всяку пташину була над безоднею, і Дух Божий ширяв крилату за родом її. I Бог побачив, що добре над поверхнею води. **3** I сказав Бог: „Хай воно. **22** I поблагословив їх Бог, кажучи: станеться світло!“I сталося світло. **4** I побачив „Плодіться й розмножуйтеся, і наповнуйте Бог світло, що добре воно, — і Бог віddiliv воду в морях, а птаство нехай розмножується світло від тéмряви. **5** I Бог назвав світло: на землі!“ **23** I був вечір, і був ранок, — „День“, а темрява називав: „Ніч“. I був вечір, і день п'ятий. **24** I сказав Бог: „Нехай видасть був ранок, — день перший. **6** I сказав Бог: земля живу душу за родом її, худобу й „Нехай станеться твердь посеред води, і плаzuоче, і зéмну звірину за родом її“. I нехай віddilie вона між водою й водою.“ **7** I сталося так. **25** I вчинив Бог зéмну звірину Бог твердь учинив, і віddiliv воду, що під за родом її, і худобу за родом її, і все земне твердю вона, і воду, що над твердю вона. I плаzuоче за родом його. I бачив Бог, що сталося так. **8** I назвав Бог твердь: „Небо“. **26** I сказав Бог: „Створімо людину I був вечір, і був ранок — день другий. за образом Нашим, за подобою Нашою, і **9** I сказав Бог: „Нехай збереться вода з- хай панують над мóрською рибою, і над попід неба до місця одного, і нехай суходіл птаством небесним, і над худобою, і над усею стане видний“. I сталося так. **10** I назвав землю, і над усім плаzuочим, що плаzuє по Бог суходіл: „Земля“, а місце зібрánня води землі!. **27** I Бог на Свій образ людину створив, називав: „Море“. I Бог побачив, що добре воно. на образ Божий її Він створив, як чоловіка **11** I сказав Бог: „Нехай земля вродить траву, та жінку створив їх. **28** I поблагословив ярину, що насіння вона розсіває, дерево їх Бог, і сказав Бог до них: „Плодіться овочеве, що за родом своїм плід приносить, й розмножуйтеся, і наповнуйте землю, що в ньому насіння його на землі“. I сталося оволодійте нею, і пануйте над мóрськими так. **12** I земля траву видала, ярину, що рибами, і над птаством небесним, і над насіння розсіває за родом її, і дерево, що кожним плаzuочим живим на землі!“ **29** I приносить плід, що насіння його в нім за сказав Бог: „Оце дав Я вам усю ярину, що родом його. I Бог побачив, що добре воно. розсіває насіння, що на всій землі, і кожне **13** I був вечір, і був ранок, — день третій. дерево, що на ньому плід деревний, що воно **14** I сказав Бог: „Нехай бúдуть світила на розсіває насіння, — нехай буде на їжу це тверді небесній для віddлення дня від ночі, вам! **30** I зéмній усій звірині і всьому птаству і нехай вони стануть знаками, і часами небесному, і кожному, що плаzuє по землі, умовленими, і днями, і роками. **15** I нехай що душа в ньому жива, — уся зелень яринна вони стануть на тверді небесній світилами, на їжу для них.“I сталося так. **31** I побачив щоб світити над землею“. I сталося так. **16** I Бог усе, що вчинив. I ото, — вельми добре вчинив Бог обíдва світила великі, — світило **2** I були скінчені небо й земля, і все боїнство мале, щоб керувало днем, і світило їхнє. **2** I скінчив Бог дні сьомого працю I Бог умістив їх на тверді небесній, щоб світили вони над землею, **18** і щоб керували Свою, яку Він чинив. I Він відпочив у дні днем та ніччю, і щоб віddilovali світило від **3** I поблагословив Бог день сьомий, і його тéмряви. I Бог побачив, що це добре. **19** I був освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці вечір, і був ранок, — день четвертий. **20** I був Своєї, яку, чинячи, Бог був створив. **4** Це ось сказав Бог: „Нехай вода вироїть дрібні істоти, походження неба й землі, коли створено

їх, у дні, як Господь Бог створив небо і костей моїх, і тіло від тіла мого. Вона жінкою землю. 5 І не було на землі жодної польової буде зватися, бо взята вона з чоловіка. 24 рослини, і жодна ярина польова не росла, Покине тому чоловік свого батька та матір бо на землю дощу Господь Бог не давав, свою, та й пристане до жінки своєї, — і і не було людини, щоб порати землю. 6 І стануть вони одним тілом“. 25 І були вони пара з землі підіймалась, і напувала всю нагі обое, Адам та жінка його, і вони не землю. 7 І створив Господь Бог людіну з соромились.

пороху земного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, — і стала людіна живою душою. 8 І насадив Господь Бог рай ув Едені на сході, і там осадив людину, що її Він створив. 9 І зростив Господь Бог із землі кожне дерево, принадне на вигляд і на їжу смачне, і дерево життя посеред раю, і дерево пізнання добра і зла. 10 І річка з Едену виходить, щоб пойти рай. І звідти розділюється і стає чотирма початками. 11 Імення одному Пішон, — оточує він усю землю Хавіла, де є золото. 12 А золото тієї землі добро; там бедлій і камінь онікс. 13 Ім'я ж другої річки Гіхон, — вона оточує ввесь край Етіопії. 14 А ім'я річки третьої — Тигр, — вона протікає на сході Ашшуру. А річка четверта — вона Ефрат. 15 І взяв Господь Бог людину, і в еденському раї вмістив був її, щоб порала його та його доглядала. 16 І наказав Господь Бог Адамові, кажучи: „Із кожного дерева в раю ти можеш їсти. 17 Але з дерева знання добра й зла — не їж від нього, бо в день їді твоєї від нього ти напевно помреш!“ 18 І сказав Господь Бог: „Не добре, щоб бути чоловіку самотнім. Створю йому поміч, подібну до нього“. 19 І вчинив Господь Бог із землі всю польову звірину, і все птаство небесне, і до Адама привів, щоб побачити, як він їх кликатиме. А все, як покличе Адам до них, до живої душі — воно ймення йому. 20 І назвав Адам імена всій худобі, і птаству небесному, і всій польовій звірині. Але Адамові помочі Він не знайшов, щоб подібна до нього була. 21 І вчинив Господь Бог, що на Адама спав міцний сон, — і заснув він. І Він узяв одне з ребер його, і тілом закрив його місце. 22 І перетворив Господь Бог те ребро, що взяв із Адама, на жінку, і привів її до Адама. 23 І промовив Адам: „Оцé тепér вона — кість від

3 Але змій був хитріший над усю польову звірину, яку Господь Бог учинив. І сказав він до жінки: „Чи Бог наказав: Не їжте з усякого дерева раю?“ 2 І відповіла жінка змієві: „З плодів дерева раю ми можемо їсти, 3 але з плодів дерева, що в середні рाय, — Бог сказав: „Не їжте із нього, і не доторкайтесь до нього, — щоб вам не померти“. 4 І сказав змій до жінки: „Умерти — не вмрете! 5 Бо відає Бог, що дня того, коли будете з нього ви їсти, ваші очі розкриються, і станете ви, немов Боги, знаючи добро й зло“. 6 І побачила жінка, що дерево добре на їжу, і принадне для очей, і пожадане дерево, щоб набути знання. І взяла з його плоду, та й з'їла, і разом дала теж чоловікові своєму, — і він з'їв. 7 І розкрилися очі в обох них, і пізнали, що нагі вони. І зшили вони фігові листя, і зробили опаски собі. 8 І почули вони голос Господа Бога, що по раю ходив, як повіяв денний холодок. І сковався Адам і його жінка від Господа Бога серед дерев раю. 9 І закликав Господь Бог до Адама, і до нього сказав: „Де ти?“ 10 А той відповів: „Почув я Твій голос у раю — і злякався, бо нагай я, — і сковався“. 11 І промовив Господь: „Хто сказав тобі, що ти нагай? Чи ти не єв з того дерева, що Я звелів був тобі, щоб ти з нього не єв?“ 12 А Адам відказав: „Жінка, що дав Ти її, щоб зо мною була, вона подала мені з того дерева, — і я єв“. 13 Тоді Господь Бог промовив до жінки: „Щó це ти наробила?“ А жінка сказала: „Змій спокусив мене, — і я їла“. 14 І до змія сказав Господь Бог: „За те, що зробив ти оце, то ти проклятіший над усю худобу, і над усю звірину польову! На своїм череві будеш плавувати, і порох ти юстимеш у всі дні своєго життя. 15 І Я покладу ворожнечу між тобою й між жінкою, між насінням

твоїм і насінням її. Воно зітре тобі голову, I до тебе його пожадання, а ти мусиш над а ти будеш жалити його в п'яту“. **16** До ним панувати“. **8** I говорив Каїн до Авеля, жінки промовив: „Помножуючи, помножу брата свого. I сталося, як були вони в полі, терпіння твої та болі вагітності твоєї. Ти повсташ Каїн на Авеля, брата свого, — і вбив в муках родитимеш діти, і до мужа твого його“. **9** I сказав Господь Каїнові: „Де Авель, пожадання твоє, — а він буде панувати над твій брат?“ А той відказав: „Не знаю. Чи я тобою“. **17** I до Адама сказав Він: „За те, що сторож брата свого?“ **10** I сказав Господь: „Що ти послухав голосу жінки своєї та їв з того ти зробив? Голос крові брата твого взиває дерева, що Я наказав був тобі, говорячи: до Мене з землі. **11** А тепер ти проклятий від „Від нього не їж“, — проклята через тебе землі, що розкрила уста свої, щоб прийняти земля! Ти в скорботі будеш їсти від неї всі кров твого брата з твоєї руки. **12** Коли будеш дні своєго життя. **18** Тернина й осот вона ти порати землю, вона більше не даст тобі буде родити тобі, і ти будеш їсти траву сили своєї. Мандрівником та заволокою польову. **19** У поті своєго лиця ти їстимеш будеш ти на землі“. **13** I сказав Каїн до хліб, аж поки не вернешся в землю, бо з Господа: „Більший мій гріх, аніж можна неї ти взятий. Бо ти порох, — і до пороху знести. **14** Ось Ти виганяєш сьогодні мене з вернешся“. **20** I назвав Адам ім'я своїй жінці: цієї землі, і я буду ховатись від лица Твого. I я Єва, бо вона була мати всього живого. **21** I стану мандрівником та заволокою на землі, зробив Господь Бог Адамові та жінці його і буде, — кожен, хто стріне мене, той уб'є одежу шкуряну — і зодягнув їх. **22** I сказав мене“. **15** I промовив до нього Господь: „Через Господь Бог: „Ось став чоловік, немов один те кожен, хто вб'є Каїна, семикратно буде із Нас, щоб знати добро й зло. А тепер коли б пімщений“. I вмістив Господь знака на Каїні, не простяг він своєї руки, і не взяв з дерева щоб не вбив його кожен, хто стріне його. **16** I життя, і щоб він не з'їв, — і не жив повік віку“. вийшов Каїн з-перед лиця Господнього, й **23** I вислав його Господь Бог із еденського осів у країні Нод, на схід від Едenu. **17** I Каїн раю, щоб порати землю, з якої узятий він пізнав свою жінку, і стала вона вагітна, і був. **24** I вигнав Господь Бог Адама. А на вродила Еноха. I збудував він місто, і назвав схід від еденського раю поставив Херувима і ім'я тому містові, як ім'я свого сина: Енох. меча полум'яного, який обертався навколо, **18** I народився в Еноха Ірад, а Ірад породив щоб стерегти дорогу до дерева життя.

4 I пізнав Адам Єву, жінку свою, і вона завагітніла, і породила Каїна, і сказала: „Набула чоловіка від Господа“. **2** A далі вона породила брата йому Авеля. I був Авель пастух отари, а Каїн був рільник. **3** I сталося по деякім часі, і приніс Каїн Богові жертву від плоду землі. **4** A Авель, — він також приніс від своїх перворідних з отари та від їхнього лою. I зглянувся Господь на Авеля й на жертву його, **5** а на Каїна й на жертву його не зглянувся. I сильно розгнівався Каїн, і обличчя його похилилось. **6** I сказав Господь Каїнові: „Чого ти розгнівався, і чого похилилось обличчя твоє? **7** Отож, коли ти добре робитимеш, то підймеш обличчя своє, а коли недобре, то в дверях гріх підстерігає.

Мегуяла, а Мегуяїл породив Метушайла, а Метушайл породив Ламеха. **19** I взяв собі Ламех дві жінки, — ім'я одній Ада, а імення другої Цілла. **20** I породила Ада Явал, — він був батьком тих, що сидять по наметах і мають череду. **21** A імення брата його Ювал, — він був батьком усім, хто держить у руках гусла й сопілку. **22** A Цілла також породила Тувалкайна, що кував всіляку мідь та залізо. A сестра Тувалкайнова Ноемá. **23** I промовив Ламех до жінок своїх: „Адо й Цілло, послухайте ви моого голосу, жони Ламехові, почуйте ви слова мої! Bo якби я мужа забив за уразу свою, а дитину — за рану свою, **24** і як буде усемеро пімщений Каїн, то Ламех — у сімдесятого й семеро!“ **25** I пізнав Адам ще свою жінку, — і сина

вона породила. І назвала ймення йому: Сиф,
бо „Бог дав мені інше насіння за Авеля, що
забив його Каїн“. **26** А Сифові теж народився
був син, і він назвав імення йому: Енош. Тоді
зачали бути призовувати Ймення Господнє.

Ісус же промовив: „Отче, відпусти їм, — бо не знають, що чинять вони!“

А як Його одіж ділили, то кидали жереба.

Від Луки 23:34

Від Івана

1 На початку було Слово, а Слово в Бога булó, і Бог було Слово. **2** Воно в Бога було на почáтку. **3** Усе через Нього повстáло, і ніщо, що повстáло, не повстало без Нього. **4** I життя було в Нім, а життя було Світлом людей. **5** А Світло у тéмряві свítить, і тéмрява не обгорнúла його. **6** Був один чоловíк, що від Бога був посланий, — йому відповіли всі через нього. **7** Він прийшов на свідóцтво, щоб засвідчити про Світло, щоб повірили всі через нього. **8** Він тим Світлом не був, але свідчiti мав він про Світло. **9** Світлом правдивим був Той, Хто просвічує кожну людíну, що прихóдить на світ. **10** Воно в світі було, і світ через Нього повстав, але світ не пізнав Його. **11** До свого Воно прибулó, — та для того прийшов я, христивши водою, щоб Ізраїлеві Він з'явився“. **12** А всім, що Його прийняли, їм влáду далó дітьмí Божими стати, тим, що вірять у Імénня Його, **13** з пожадливостi тіла, ані з пожадливостi мужа, але народились від Бога. **14** I Слово сталося тілом, і перебувáло між нами, повне благодатi та правди, і ми бачили славу Його, славу як Однорóдженого від Отця. **15** Іван свідчить про Нього, і кликав, говорячи: „Це був Той, що про Нього казав я: Той, Хто прийде за мною, існував передо мною, бо був перше, ніж я“. **16** A з Його повnotý ми одéржали всí, — а то благодáть на благодáть. **17** Закон бо через Мойсея був дáний, а благодáть та правда з'явилися через Ісуса Христа. **18** Ніхто Бога нікóли не бачив, — Однорóджений Син, що в лоні Отця, Той Сам виявив був. **19** A це ось свіdóцтво Іванове, як юдéї послали були з Єрусалиму „Хтó ти такий?“ **20** I він визнав, і не зrікся, а визнав: „Я — не Христос“. **21** I запитали пророк?“ I дав віdpovíдь: „Ні!“ **22** Сказали ж тим, хто послав нас? Щó ти кажеш про себе самогó?“ **23** Відказав: „Я голос того, кого кличе: В пустині ріvняйте дорогу Господню“, як Ісáя пророк заповів“. **24** Посланці ж із фарисеїв були. **25** I вони запитали його та сказали йому: „Для чого ж ти хрíстиш, коли ти не Христос, ні Ілля, ні пророк?“ **26** Віdpovíдь їм Іван, промовляючи: „Я водою хрíщу, а між вами стоїть, що Його ви не знаєте. **27** Віn Той, Хто за мною йде, Хто до мене був, Кому розv'язáти ремінцí від узуття Його я каже: „Оце Агнець Божий, що на Сéбе грíх світу бере! **28** Це в Віfániї дíялося, на тіm боці я: За мною йде Муж, що передо мною Віn був, бо був перше, ніж я. **31** I не зav я Йогó; та для того прийшов я, христивши водою, щоб Ізраїлеві Віn з'явився“. **32** I свіdчив Іван, як та для того прийшов я, христивши водою, щоб Ізраїлеві Віn з'явився“. **33** I не зav я Йогó, але Той, Хто хрíстити водою, засвідчив, що сходить і застáється на Ньому, — це Той, Хто хрíститиме Духом Святим“. **34** I я бачив, і засвідчив, що Віn — Божий Син!“ **35** Наступного дня стояв знову Іван та двоє з учнів Його. **36** I, поглянувши на Ісуса, що він говорив, та й пішли за Ісусом. **38** A Ісус обернувся й побачив, що вони йшли за Ним, та й каже до них: „Чого ви шукаєте?“ А вони відkазали Йому: „Равві — перекладене це визначає: „Учителю“, — де ви живеш?“ **39** Віn говорить до них: „Ходíть вони йшли за Ним, та й побачили, дé Віn — побачте!“ Тí пішли та й побачили, дé Віn жив, і в Нього той день перебулий. Було ж коло години десятої. **40** A один із тих двох, Андрíй, брат Сýмона Петра. **41** Віn знайшов що чули від Івана та йшли вслід за Ним, був Сýмон, син Йóнин; будеш званий ти Кýфа, **42** I привів віn Його до Ісуса. На нього ж спогláнувшi, промовив Ісус: „Ти — йому: „Хтó ж ти такий, щоб дати віdpovídь Сýмон, син Йóнин; будеш званий ти Кýфа, **43** Наступного дня що визначає: камінь“. **44** A **45** I віn піти в Галíлею. I знайшов Віn **46** A

Пилип із Віфсаїди похόдив, із міста Андрія Свою. І ввірвали в Нього учні Його. **12** Після й Петра. **45** Пилип Натанаїла знаходить та цього відправивсь Він Сам, і мати Його, і й каже йому: „Ми знайшли Того, що про брати Його, і Його учні до Капернауму, і там Нього писав був Мойсей у Законі й Пророки, перебули небагато днів. **13** А зближалася — Ісуса, сина Йосипового, із Назарéту“. **46** Пасха юдейська, і до Єрусалиму подався Ісус. І сказав йому Натанаїл: „Та хіба ж може **14** і знайшов Він, що продавали у храмі волів, бути з Назарéту що добре?“ Пилип йому і овець, і голубів, та сиділи мінáльники. **15** каже: „Приди та побач!“ **47** Ісус, углядівши І, зробивши бичá змотузкíв, Він вигнав із Натанаїла, що до Нього йде, говорить про храму всіх, — вівці й волі, а мінáльникам нього: „Ото справді ізраїльтянин, що немає гроší після розсýпав, і поперевертáв їм столíй. **16** в нім пídstупу!“ **48** Говорить Йому Натанаїл: І сказав продавцáм голубів: „Заберіть оце „Звідки знаєш мене?“ Ісус відповів і до нього звідси, і не робіть із дому Отця Мого дому сказав: „Я бачив тебе ще давніш, ніж Пилип торгóвого! **17** Тоді учні Його згадали, що тебе кликав, як під фíговим деревом був написано: „Ревність до дому Твого з"їдає ти“. **49** Відповів Йому Натанаїл: „Учителю, Мене!“ **18** І обізвáлись юдеї й сказали Йому: Ти — Син Божий, Ти — Цар Ізраїлів!“ **50** Ісус „Яке нам знамéно покажеш, що Ти можеш відповів і до нього сказав: „Через те віриш робити таке?“ **19** Ісус відповів і промовив до ти, що сказав Я тобі, що під фíговим деревом них: „Зруйнуйте цей храм, — і за три дні Я бачив тебе? Більш від цього побачиш!“ **51** поставлю його!“ **20** Відказали ж юдеї: „Сорок I Він каже йому: „Поправді, поправді кажу щість літ будувався цей храм, а Ти за трий вам: Відтепéр ви побачите небо відкрите дні поставиши його?“ **21** А Він говорив про та анголів Божих, що на Лібдського Сина храм тіла Свого. **22** Коли ж Він із мертвих воскрес, то учні Його згадали, що Він говорив це, і ввірвали в Писáння та в слово, що сказав був Ісус. **23** А як в Єрусалимі Він був у свято Пасхи, то багато-хто ввірвали в Його Ймénня, побачивши чуда Його, що чинив. **24** Але Сам Ісус їм не звірявся, бо Сам знав усіх, **25** і потреби не мав, щоб хто свідчив Йому про людіну, — бо знав Сам, що в людіні було.

2 А третього дня весілля справляли в Кані

Галілейській, і була там Ісусова мати. **2** На весілля запрошений був теж Ісус та учні Його. **3** Як забракло ж вина, то мати Ісусова каже до Нього: „Не мають вина!“ **4** Ісус же відказує їй: „Що тобі, жбно, до Мене? Не прийшла ще година Моя!“ **5** А мати Його до слуг каже: „Зробіть усе те, що Він вам скаже!“

6 Було тут шість камінних посудин на воду, що стояли для очищення юдейського, що відер по дві чи по три вміщали. **7** Ісус каже до слуг: „Напóvnіть водою посудини“. І їх поналивали вщéрть. **8** І Він каже до них: „Тепер зачерпніть, і занесіть до весільного стárosti“. І занесли. **9** Як весільний же стárost sкуштувáв воду, що стала вино, а він не знав, звідки воно, — знали ж слúги, що води наливали, — то староста кличе тоді молодого **10** та й каже йому: „Кожна людýна подає перше добрé вино, а як поналиваються, тоді гíрше; а ти добре вино аж на досi зберíг“. **11** Такий почáток чудам зробив Ісус у Кані Галілейській, — і виявив славу

3 Був один чоловíк із фарисеїв Никодíм на іm'я, начальник юдейський. **2** Він до Нього прийшов уночі, та й промовив Йому: „Учителю, знаємо ми, що прийшов Ти від Бога, як Учитель, — бо не може ніхто таких чуд учинити, які чиниш Ти, коли Бог із ним не буде“. **3** Ісус відповів і до нього сказав: „Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не нарóдиться згорí, то не може побачити Божого Царства“. **4** Никодíм Йому каже: „Як може людýна родитися, бувши старою? Хіба може вона ввійти до утрóби своїй матері знову й родитись?“ **5** Ісус відповів: „Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не рóдиться з води й Духа, той не може ввійти в Царство

Боже. **6** Що вродилося з тіла — є тіло, що ж йому: „Учителю, Той, Хто був із тобою по уродилося з Духа — є Дух. **7** Не дивуйся тому, тóй бік Йордану, про Якого ти свідчив, — що сказав Я тобі: Вам необхідно родитись ото христити і Він, і до Нього всі йдуть“. згорй. **8** Вітер віє, де хоче, і його голос ти **27** Іван відповів і сказав: „Людина нічого чуєш, та не відаєш, звідкіля він приходить, приймати не може, як їй з неба не дастяся. і куди він іде. Так буває і з кожним, хто **28** Ви самі мені свідчите, що я говорив: я — від Духа народжений“. **9** Відповів Никодим не Христос, але посланий я перед Ним. **29** і до Нього сказав: „Як це статися може?“ Хто має заручену, той молодий. А дружко **10** Ісус відповів і до нього сказав: „Ти — молодого, що стоїть і його слухає, дуже учитель ізраїльський, — то чи ж цього не тішиться з голосу молодого. Така радість знаєш? **11** Поправді, поправді кажу Я тобі: моя оце здійснилась! **30** Він має рости, я ж — Ми говоримо те, що ми знаємо, а свідчимо маліти. **31** Хто звéрху приходить, — Той над про те, що ми бачили, але свідчення нашого усімá. Хто походить із землі, то той зéмний, ви не приймаєте. **12** Коли Я говорив вам про і говорить по-зéмному. Хто приходить із зéмне, та не вірите ви, то як же повірите ви, неба, Той над усімá, **32** і що бачив і чув, те Він коли Я говоритиму вам про небесне? **13** І свідчить, — та свідоцтва Його не приймає не схóдив на небо ніхто, тільки Той, Хто з ніхто. **33** Хто ж прийняв свідоцтво Його, той неба зíйшов, — Людський Син, що на небі. ствердів тим, що Бог правдивий. **34** Бо Кого **14** І, як Мойсей підніс змія в пустині, так Бог послав, Той Божі слова промовляє, — бо мусить піднесений бути Й Син Людський, Духа дає Бог без міри. **35** Отець любить Сина, **15** щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя. (aiōnios g166) **16** Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однорóдженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. (aiōnios g166) **17** Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудíв, але щоб через Нього світ спасся. **18** Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, — той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однорóдженого Сина Божого. **19** Суд же такий, що світло на світ прибуло, люди ж тéмряву більш полюбили, як світло, — лихі були їхні вчинки! **20** Бо кожен, хто робить лихе, ненáвидить світло, і не приходить до світла, щоб не зганено вчинків його. **21** А хто робить за правою, той до світла йде, щоб діла його виявились, бо зроблені в Бозі вони“. **22** По цьому прийшов Ісус та учні Його до країни Юдейської, і з ними Він там проживав та христив. **23** А Іван теж христив в Енбоні поблизу Саліму, бо було там багато води; і приходили люди й хрестились, **24** бо Іван до в'язниці не був ще посаджений. **25** І зчинилось змагання Іванових учнів з юдеями — про очищення. **26** І прийшли до Івана вони та й сказали

4 Як Господь же довідався, що почули фарисеї, що Ісус учнів більше збирає та христити, як Іван, **2** хоч Ісус не христив Сам, а учні Його, **3** Він покинув Юдею та знóву пішов у Галілею. **4** І потрібно булó Самарію Йому перехóдити. **5** Отож, прибуває Він до самарійського міста, що звелься Cíxáр, недалеко від поля, яке Яків був дав своєму синові Йосипові. **6** Там же була Яковова криниця. І Ісус, дорогою змóрений, сів отак край криниці. Було коло години десь шостої. **7** Надхóдить ось жінка одна з Самарії набрати води. Ісус каже до неї: „Дай напитись Мені!“ **8** Бо учні Його відійшли були в місто, щоб купити поживи. **9** Тоді каже Йому самарянка: „Як же Ти, юдéянин бувши, та просиш напитись від мене, самарянки?“ Бо юдéї не сходяться із самарянами. **10** Ісус відповів і промовив до неї: „Коли б знала ти Божий дар, і Хто Той, Хто говорить тобі: „Дай напитись Мені“, — ти б у Нього просила, і Він тобі дав би живої води“. **11** Каже жінка

до Нього: „І черпака в Тебе, Пане, нема, а міста, і до Нього прийшли. 31 Тим часом же криниця глибока, — звідки ж маєш Ти воду учні просили Його та й казали: „Учителю, живу? 12 Чи Ти більший за нашого отця їж!“ 32 А Він їм відказав: „Я маю поживу на Якова, що нам дав цю криницю, і він сам із їдження, якої не знаєте ви“. 33 Питали тоді неї пив, і сини його, і худоба його?“ 13 Ісус один єдного учні: „Хіба хто приніс Йому відповів і сказав їй: „Кожен, хто воду цю п'є, їсти?“ 34 Ісус каже до них: „Пожива Моя — буде праґнути знобу. 14 А хто питиме воду, чинити волю Того, Хто послав Мене, і справу що Я йому дам, праґнути не буде повік, бо Його довершить. 35 Чи не кажете ви: „Ще вода, що Я йому дам, стане в нім джерелом чотири от місяці, — і настінуть жнива?“ А я тієї води, що тече в життя вічне“. (aiōn g165, вам кажу: Підійміть свої очі, та гляньте на aiōnios g166) 15 Каже жінка до Нього: „Дай мені, ніви, — як для жнив уже пополовіли вони! Пане, цієї води, щоб я пити не хотіла, і сюди 36 А хто жне, той заплату бере, та збирає не приходила брати“. 16 Говорить до неї Ісус: врежай в життя вічне, щоб хто сіє й хто „Іди, поклич чоловіка свого та й вертайся жне — разом раділи. (aiōnios g166) 37 Бо про це сюди“. 17 Жінка відповіла та й сказала: поговірка правдива: „Хто інший сіє, а хто „Чоловіка не маю“. Відказав їй Ісус: „Ти інший жне“. 38 Я вас жати послав, де ви не добре сказала: Чоловіка не маю. 18 Бо п'ятьох працювали: працювали інші, ви ж до їхньої чоловіків ти мала, а той, кого маєш тепер, праці ввійшли“. 39 З того ж міста багато-хто — не муж він тобі. Це ти правду сказала“. із самарян в Нього ввірували через слово 19 Каже жінка до Нього: „Бачу, Пане, що жінки, що свідчила: „Він сказав мені все, Пророк Ти. 20 Отці наші вклонялися Богу на що я вчинила булá!“ 40 А коли самаряні цій ось горі, а ви твéрдите, що в Єрусалимі до Нього прийшли, то благали Його, щоб у те місце, де потрібно вклонятись“. 21 Ісус них позостався. І Він перебув там два дні. 41 промовляє до неї: „Повір, жінко, Мені, що Значно ж більш вони ввірували через слово надходить година, коли ні на горі цій, ані Його. 42 А до жінки казали вони: „Не за в Єрусалимі вклонятись Отцеві не буде слово твоє ми вже віруємо, — самі бо ми ви. 22 Ви вклоняєтесь тому, чого ви не чули й пізнáли, що справді Спаситель Він знаєте, ми вклоняємось тому, що знаємо, бо світу!“ 43 Як минуло ж два дні, Він ізвідти спасіння — від юдеїв. 23 Але наступає година, пішов в Галілею. 44 Сам бо свідчив Ісус, що і тепер вона є, коли богомільці правдиві не має пошани пророк у вітчyzні своїй. 45 А вклонятися будуть Отцеві в дусі та в правді, коли Він прийшов в Галілею, Його прийняли бо Отець Собі прагне таких богомільців. галілеяни, побачивши все, що вчинив Він 24 Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, в Єрусалимі на святі, бо ходили на свято повинні в дусі та в правді вклонятись“. 25 й вони. 46 Тоді знобу прийшов Ісус у Кану Відказує жінка Йому: „Я знаю, що прийде Галілейську, де перемінив був Він воду на Месія, що звється Христос, — як Він прийде, вино. І був там один царедвóрець, що син то все розповість нам“. 26 Промовляє до Його хвóрів у Капернаумі. 47 Він, почувши, неї Ісус: „Це Я, що розмовляю з тобою“. 27 що Ісус із Юдеї прибув в Галілею, до Нього І тоді надійшли Його учні, і дивувались, прийшов і благав Його, щоб пішов і сина що з жінкою Він розмовляв. Проте жден Йому вздоровив, бо мав той умерти. 48 Ісус із них не спитав: „Чого хочеш?“ або: „Про же промовив до нього: „Як знамéн тих та чуд що з нею говориш?“ 28 Покинула жінка не побачите, — не ввіруєте!“ 49 Царедвóрець тоді водонóса свого, і побігла до міста, та й говорить до Нього: „Піди, Господи, поки не людям говорить: 29 „Ходіть но, побачте Того вмерла дитина моя!“ 50 Промовляє до нього Чоловіка, що сказав мені все, що я вчинила. Ісус: „Іди, — син твій живе!“ І повірив той Чи Він не Христос?“ 30 І вони повихóдили з слову, що до нього промовив Ісус, — і пішов.

51 А коли ще в дорозі він був, то рабій його Ісуса, що таке Він чинив у суботу. 17 А Ісус перестрілі його й сповістили, говорячи: відповів ім: „Отець Мій працює аж досі, — „Син твій живе“. 52 А він їх запитав про працю і Я“. 18 I тому то юдеї ще більш годину, о котрій стало легше йому. Вони ж намагалися вбити Його, що не тільки суботу відказали до нього: „Учора о сьомій годині порушував Він, але Й Бога Отцем Своїм звав, гарячка покінула його“. 53 Зрозумів тоді тим роблячись Богові рівним. 19 Відповів же бáтько, що булá то година, о котрій до нього Ісус і сказав ім: „Поправді, поправді кажу промовив Ісус: „Син твій живе“. I ввірував вам: Син нічого робити не може Сам від сам і ввесь його дім. 54 Це знов друге знамінó Ісус учинив, як вернувся до Галілеї з Юдеї.

5 Після того юдейське Свято було, і до

Єрусалиму Ісус відішов. 2 А в Єрусалимі, біля брами Овечої, є купальня, Віфесдá по-єврейському зветься, що мала п'ять гáнків. 3 У них лежало багато слабих, слíпих, кривих, сухих, що чекали, щоб воду порúшено. 4 Бо ангол Господній часами спускавсь до купальні, і порушував воду, і хто перший улázив, як воду порúшено, той здоровим ставав, хоч би яку мав хворобу. 5 А був там один чоловік, що тридцять і вісім рóків був недужим. 6 Як Ісус його вгледів, що лежить, та, відаючи, що багато він часу слабує, говорить до нього: „Хочеш бути здоровим?“ 7 Відповів Йому хорний: „Пане, я не маю людíни, щоб вона, як порушено воду, до купальні всадила мене. А коли я прихóджу, то передо мною вже інший улázить“. 8 Говорить до нього Ісус: „Уставай, вíзьми ложе своє — та й ходи!“ 9 I зараз одужав оцей чоловік, і взяв ложе своє — та й ходив. Того ж дня субота булá, 10 тому то сказали юдеї вздорóвленому: „Є субота, і не годиться тобі брати ложа свого“. 11 А він відповів ім: „Хто мене вздорóвив, Той до мене сказав: Вíзьми ложе своє — та й ходи“. 12 А вони запитали його: „Хто Той Чоловік, що до тебе сказав: Вíзьми ложе своє — та й ходи?“ 13 Та не знатав уздорóвлений, Хто то Він, бо Ісус ухиливсь від нарóду, що був на тім місці. 14 Після того Ісус стрів у храмі його, та й промовив до нього: „Ось вíдужав ти. Не грíши ж уже більше, щоб не сталося тобі чого гíршого!“ 15 Чоловік же пішов і юдеям звістив, що Той, Хто вздорóвив його, то Ісус. 16 I тому зачали юдеї переслідувати

Отець; бо що робить Він, те так само Й Син робить. 20 Bo Отець любить Сина, і показує все, що Сам робить, Йому. I покаже Йому діла більші від цих, щоб ви дивувáлись. 21 Bo як мертвих Отець воскрешає й оживлює, так і Син, кого хоче, оживлює. 22 Bo Отець і не судить нікого, а ввесь суд віддав Синові, 23 щоб усі шанували і Сина, як шанують Отця. Хто не шанує Сина, — не шанує Отця, що послав Його. 24 Поправді, поправді кажу вам: Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, — життя вічне той має, і на суд не приходить, але перейшов він від смерті в життя. (aiōnios g166) 25 Поправді, поправді кажу вам: Наступає година, і тепер уже є, коли голос Божого Сина почують померлі, а ті, що почують, оживуть. 26 Bo як має Отець життя Сам у Собі, так і Синові дав життя мати в Самому Собі. 27 I Він дав Йому силу чинити і суд, бо Він — Людський Син. 28 Не дивуйтесь цьому, бо надхóдить година, коли всі, хто в гробáх, — Його голос почують, 29 і повихóдять ті, що чинили добро, на воскрéсення життя, а котрі зло чинили, на воскрéсення Сýду. 30 Я нічого не мóжу робити Сам від Себе. Як Я чую, суджú, і Мій суд справедливий, — не шукаю бо волі Свої, але волі Отця, що послав Мене. 31 Коли свíдчу про Себе Я Сам, то свíдцтво Мое неправдиве. 32 Е Інший, Хто свíдчить про Мене, і Я знаю, що правдиве свíдцтво, яким свíдчить про Мене. 33 Ви послали булý до Івана, і він свíдчив про правду. 34 Та Я не від людини свíдцтва приймаю, але це говорю, щоб були ви спасені. 35 Він свíтильником був, що горів і світив, та ви тільки хвилю хотіли потішитись світлом його. 36 Але

Я маю свідчення більше за Іванове, бо ті числом із п'ять тисяч. 11 А Ісус узяв хлібій, справи, що Отець Мені дав, щоб Я виконав і, подяку вчинивши, роздав тим, хто сидів. їх, ті справи, що Я їх чиніо, самі свідчать про Так само і з риб, скільки хотіли вони. 12 І, як Мене, що Отець Мене послав! 37 Та й Отець, наїльсь вони, Він говорить до учнів Своїх: що послав Мене, Сам засвідчив про Мене; „Позбирайте куски позосталі, щоб ніщо не але ви ані голосу Його не чули ніколи, ані загинуло“. 13 І зібрали вони. І дванадцять виду Його не бачили. 38 Навіть слова Його повних кошів наклали кусків, що лишились ви не маєте, щоб у вас перебувало, бо не їдцям із п'яти ячніх хлібів. 14 А люди, що вірите в Того, Кого Він послав. 39 Дослідіть бачили чудо, яке Ісус учинив, гомоніли: „Це но Писання, бо ви думаете, що в них маєте Той справді Пророк, що повинен прибути вічне життя, — вони ж свідчать про Мене!“ 15 Спостерігши ж Ісус, що вони (αἰδοῖος γ166) 40 Та до Мене прийти ви не хочете, мають зámíр прийти та забрати Його, щоб щоб мати життя. 41 Від людей не приймаю настановиty царем, знов на гору пішов Я слави, 42 але вас Я пізнав, що любови до Сам один. 16 А як вечір настав, то зійшли Бога в собі ви не маєте. 43 Я прийшов у Його учні над море. 17 І, ввійшовши до Ймénня Свого Отця, та Мене не приймаєте човна, на другий бік моря вони попливли, до ви. Коли ж прийде інший у ймénня своє, Капернауму. І тémрява вже наступила булá, того приймете ви. 44 Як ви можете вірувати, а Ісус ще до них не приходив. 18 Від великого коли славу один від одного приймаєте, а ж вітру, що віяв, хвилювалося море. 19 Як слави тієї, що від Бога Єдиного, не праґнете вони ж пропливли стадій із двадцять п'ять ви? 45 Не думайте, що Я перед Отцем буду або з тридцять, то Ісуса побачили, що йде вас винуватити, — є, хто вас винуватити Він по морю, і до човна зближається, — і буде, — Мойсей, що на нього надіетесь ви! їх страх обгорнув. 20 Він же каже до них: 46 Коли б ви Мойсеєві вірили, то й Мені „Це Я, — не лякайтесь!“ 21 І хотіли вони б ви повірили, бо про Мене писав він. 47 взяти до човна Його; та човен зараз пристав Якщо писанням його ви не вірите, то як віри до землі, до якої пливлі. 22 А наступного поймете словам Моїм?“

6 Після того Ісус перейшов на той бік Галілейського чи Тіверіадського моря. 2 А за Ним ішла бézlіch народу, бо бачили чуда Його, що чинив над недужими. 3 Ісус же на гору зійшов, і сидів там зо Своїми учнями. 4 Наблизалася ж Пасха, свято юдейське. 5 А Ісус, звівши очі Свої та побачивши, яка бézlіch нарódu до Нього йде, говорить Пилипові: „Дé ми купимо хліба, щоб вони поживілися?“ 6 Він же це говорив, його випробувуючи, бо знов Сам, що Він має робити. 7 Пилип Йому відповідь дав: „І за двісті динаріїв їм хліба не стане, щоб кожен із них бодай трохи дістав“. 8 Говорить до Нього Андрій, один з учнів Його, брат Симона Петра: 9 „Є тут хлопчина один, що має п'ять ячніх хлібів та дві риби, але що то на бézlіch таку!“ 10 А Ісус відказав: „Скажіть людям сідати!“ А була на тім місці велика трава. І засіло чоловіка

дня той нарód, що на тім боці моря стояв, побачив, що там іншого човна, крім одного тогó, що до нього ввійшли були учні Його, не булó, і що до човна не вхóдив Ісус із Своїми учнями, але відпливлі самі учні. 23 А тим часом із Тіверіди припливлі човні інші близько до місця того, де вони їли хліб, як Господь учинив був подяку. 24 Отож, як побачили люди, що Ісуса та учнів Його там нема, то в човні посідали самі й прибулі до Капернауму, — і шукали Ісуса. 25 І, на тім боці моря знайшовши Його, сказали Йому: „Коли Ти прибув сюди, Учителю?“ 26 Відповів їм Ісус і сказав: „Поправді, поправці кажу вам: Мене не тому ви шукаєте, що бачили чуда, а що їли з хлібів і насітились. 27 Пильнуйте не про пожíву, що гине, але про пожíву, що зостається на вічне життя, яку дасть вам Син Ліодський, бо запечатав Його Бог Отець“. (αἰδοῖος γ166) 28 Сказали ж

до Нього вони: „Що ми маємо почати, щоб сходить із неба, — щоб не вмер, хто Його робить діла Божі?“ 29 Ісус відповів і сказав споживає. 51 Я — хліб живий, що з неба їм: „Оце діло Боже, — щоб у Того ви вірували, зійшов: коли хто споживатиме хліб цей, Кого Він послав“. 30 А вони відказали Йому: той повік буде жити. А хліб, що дам Я, то „Яке ж знамено Ти чиниш, щоб побачили ми е тіло Мое, яке Я за життя світу дам“. (aiōn й понялі Тобі віри? Що Ти робиш?“ 31 Наші g165 52 Тоді між собою змагатися стали юдеї, отці їли манну в пустині, як написано: „Хліб говорячи: „Як же Він може дати нам тіла із неба їм дав на поживу“. 32 А Ісус їм сказав: спожити?“ 53 І сказав їм Ісус: „Поправді, „Поправді, поправді кажу вам: Не Мойсей поправді кажу вам: Якщо ви споживати не хліб із неба вам дав, — Мій Отець дає вам хліб будете тіла Сина Людського й пити не будете правдивий із неба. 33 Бо хліб Божий є Той, хреста Його, то в собі ви не будете мати Хто сходить із неба й дає життя світові“. 34 життя. 54 Хто тіло Мое споживає та кров Мою А вони відказали до Нього: „Давай, Господи, п'є, той має вічне життя, — і того воскрешу хліба такого нам зáвжди!“ 35 Ісус же сказав Я останнього дня. (aiōnios g166) 55 Бо тіло Мое їм: „Я — хліб життя. Хто до Мене приходить, — то правдиво пожива, Моя ж кров — то — не голодуватиме він, а хто вірує в Мене, — правдиво пиття. 56 Хто тіло Мое споживає та ніколи не праґнутиме. 36 Але Я вам сказав, кров Мою п'є, той в Мені перебувáє, а Я в що Мене хоч ви й бачили, та не віруєте. 37 ньюму. 57 Як Живий Отець послав Мене, і Усе прийде до Мене, що Отець дає Мені, а живу Я Отцем, так і той, хто Мене споживає, того, хто до Мене приходить, Я не вижену і він житиме Мною. 58 То є хліб, що з неба геть. 38 Бо Я з неба зійшов не на те, щоб волю зійшов. Не як ваші отці їли манну й померли, чинити Свою, але волю Того, Хто послав Мене, повік!“ (aiōn g165) 59 Оце Він говорив, коли в — щоб з усього, що дав Мені Він, Я нічого не Капернаумі навчав у синагозі. 60 А багато-стратив, але воскресíв те останнього дня. хто з учнів Його, як почули оце, гомоніли: 40 Оце ж воля Мого Отця, — щоб усякий, „Жорстока це мова! Хтó слухати може її?“ хто Сина бачить та вірує в Нього, мав вічне 61 А Ісус, Сам у Собі знавши це, що учні Його життя, — і того воскрешу Я останнього дня“. на те рéмствують, промовив до них: „Чи (aiōnios g166) 41 Тоді стали юдеї рéмствувати оце вас спокúшує? 62 А що ж, як побачите на Нього, що сказав: „Я той хліб, що з неба Людського Сина, що сходить туди, де перше зійшов“. 42 І казали вони: „Хіба Він не Ісус, Він був? 63 То Дух, що ожýвлює, тіло ж не син Йосипів, що ми знаємо батька та матір помагає нічого. Словá, що їх Я говорив вам, Його? Як же Він каже: Я з неба зійшов?“ то дух і життя. 64 Але є дехто з вас, хто не 43 А Ісус відповів і промовив до них: „Не вірує“. Бо Ісус знов спочáтку, хто ті, хто не ремствуйте ви між собою! 44 Ніхто бо не вірує, і хто видасть Його. 65 І сказав Він: „Я може до Мене прийти, як Отець, що послав тому й говорив вам, що до Мене прибути не Мене, не притягне його, — і того воскрешу Я може ніхто, як не буде йому від Отця дáне те останнього дня. 45 У Пророків написано: „І . 66 Із того часу відпали багато-хто з учнів всі бýдуть від Бога навчéні.“ Кожен, хто від Його, і не ходили вже з Ним. 67 І сказав Ісус Бога почув і навчився, приходить до Мене. Дванадцятьо: „Чи не хочете й вý відійти?“ 46 Це не значить, щоб хтось Отця бачив, — 68 Відповів Йому Сýмон Петро: „До кóго тільки Той Отця бачив, Хто походить від ми пíдемо, Господи? Ти маєш слова життя Бога. 47 Поправді, поправді кажу Вам: Хто вірує в Мене, — життя вічне той має. (aiōnios пізнали, що Ти — Христос, Син Бога Живого!“ g166) 48 Я — хліб життя! 49 Отці ваші в пустині 70 Відповів їм Ісус: „Чи не Дванадцятьох Я вас їли манну, — і померли. 50 То є хліб, Який вибрали? Та один із вас дiявол“. 71 Це сказав

Він про Юду, сина Сімонового, Іскаріота. Бо цей мав Його видати, хоч він був один із Дванадцятьох.

7 Після цього Ісус ходив по Галілеї, не хотів бо ходити по Юдеї, бо юдеї шукали нагόди, щоб убити Його. **2** А надходило свято юдейське — Кучки. **3** І сказали до Нього брати Його: „Піди звідси, і йди до Юдеї, щоб і учні Твої побачили вчинки Твої, що Ти робиш. **4** Тайкома́ бо не робить нічого ніхто, але сам прагне бути відомий. Коли Ти таке чиниш, то з'яві Себе світові“. **5** Бо не вірували в Нього навіть брати Його! **6** А Ісус промовляє до них: „Не настав ще Мій час, але зáвжди готовий час ваш. **7** Вас ненáвидіти світ не може, а Мене він ненáвидить, бо Я свідчу про нього, що діла його злі. **8** Ідіть на це свято, Я ж ішо не піду на це свято, бо не вýповнився ще Мій час“. **9** Це сказавши до них, Він зоставсь у Галілеї. **10** Коли ж вийшли на свято брати Його, тоді й Сам Він пішов, — не відкрито, але ніби потай. **11** А юдеї за свята шукали Його та питали: „Де Він?“ **12** І поголóска велика про Нього в нарóді була. Одні говорили: „Він добрий“, а інші казали: „Ні, — Він зводить з дороги нарóд“. **13** Та відкрито про Нього ніхто не казав, — бо боялись юдеїв. **14** У половині вже свята Ісус у храм увійшов і навчав. **15** І дивувались юдеї й казали: „Як Він знає Писáння, не вчившись?“ **16** Відповів їм Ісус і сказав: „Наука Моя — не Моя, а Того, Хто послав Мене. **17** Коли хоче хто волю чинити Його, той довідається про науку, чи від Бога вона, чи від Себе Самого кажу́ Я. **18** Хто говорить від себе самого, той власної слави шукає, а Хто слави шукає Того, Хто послав Його, Той правдивий, — і в Ньому неправедности нема. **19** Чи ж Закóна вам дав не Мойсéй? Та ніхто з вас Закóна того не виконує. Нáшо хочете вбити Мене?“ **20** Нарóд відповів: „Чи Ти дéмона маєш? Хто Тебе хоче вбити?“ **21** Ісус відповів і сказав їм: „Одне дíло зробив Я, — і всі ви дивуетесь. **22** Через це Мойсéй дав обрізання вам, — не томý, що воно від Мойсeя, але від отців, — та

ви й у суботу обрізуєте чоловіка. **23** Коли ж чоловік у суботу приймає обрізання, щоб Закóну Мойсеевого не порушити, чого ж рéмствуєте ви на Мене, що Я всю людіну в суботу вздорóвив? **24** Не судіть за обличчям, але суд справедливий чиніть!“ **25** Дехто ж з єрусалíмлян казали: „Хíбá це не Той, що Його шукають убити? **26** Бо говорить відкрито ось Він, — і нічого не кажуть Йому. Чи то справді дізналися старші, що Він дíйсно Христос? **27** Та ми знаєм Цього, звідки Він. Про Христа ж, коли прийде, ніхто знати не бúде, звідки Він“. **28** І скликнув у храмі Ісус, навчаючи й кажучи: „І Мене знаєте ви, і знаєте, звідки Я. А Я не прийшов Сам від Себе; правдивий же Той, Хто послав Мене, що Його ви не знаєте. **29** Я знаю Його, — Я бо від Нього, і послав Мене Він!“ **30** Тож шукали вони, щоб схопити Його, та ніхто не наклав рук на Нього, — бо то ще не настала година Його. **31** А багато з нарóду в Нього вірували та казали: „Коли прийде Христос, чи ж Він чуда чинитиме більші, як чинить Оцей?“ **32** Фарисеї прочули такі поголóски про Нього в нарóді. Тоді первосвященики та фарисеї послали свою службу, щоб схопити Його. **33** Ісус же сказав: „Ще недовго побуду Я з вами, та й до Того підý, Хто послав Мене. **34** Ви бúдете шукати Мене, — і не знайдете; а туди, де Я є, ви прибути не можете“. **35** Тоді говорили юдеї між собою: „Куди це Він хоче йти, що не знайдемо Його? Чи не хоче ити до виселéнців між греки, та й греків навчати? **36** Що за слово, яке Він сказав: „Ви бúдете шукати Мене, — і не знайдете; а туди, де Я є, ви прибути не можете?“ **37** А останнього великого дня свята Ісус стояв і кликав, говорячи: „Коли прагне хто з вас — нехай прийде до Мене та й п'e. **38** Хто вірує в Мене, як каже Писáння, то рíки живої води потечуть із утрóбі Його?“ **39** Це ж сказав Він про Духа, що мали прийняти Його, хто ввірував у Нього. Не булó бо ще Духа на них, — не був бо Ісус ще прославлений. **40** А багато з нарóду, почувши словá ті, казали: „Він справді пророк!“ **41** Інші казали: „Він

Христос“. А ще інші казали: „Хіба прийде ж ті, жінко, що тебе оскаржали? Чи ніхто Христос із Галілеї? 42 Чи ж не каже Писання, тебе не засудив?“ 11 А вона відказала: „Ніхто, що Христос прийде з роду Давидового, і з Господи“. І сказав їй Ісус: „Не засуджу їй села Вифлеєму, звідкіл я був Давид?“ 43 Так Я тебе. Іди собі, але більш не гріши!“ 12 І повстала незгода в народі з-за Нього. 44 А знобу Ісус промовляв до них, кажучи: „Я дέкотрі з них мали замір схопити Його, — та Світло для світу. Хто йде вслід за Мною, ніхто не поклав рук на Нього. 45 І вернулася не буде ходити у тімряві той, алé матиме слуга до первосвящеників та фарисеїв, а ті світло життя“. 13 Фарисей ж Йому відказали: їх запитали: „Чому не привелі ви Його?“ „Ти Сам свідчиш про Себе, — тим свідіцтво 46 Відказала та слуга: „Чоловік ще ніколи Твое неправдиве“. 14 Відповів і сказав їм так не промовляв, як Оцей Чоловік“. 47 А Ісус: „Хоч і свідчу про Себе Я Сам, — та їм відповілі фарисеї: „Чи й вас із дороги правдиве свідіцтво Моє, бо Я знаю, звідкіля не звідено? 48 Хіба хто з старших або з Я прийшов і куди Я йду. Ви ж не відаєте, фарисеїв увірували у Нього? 49 Та проклятий відкіля Я приходжу, і куди Я йду. 15 Ви за народ, що не знає Закону!“ 50 Говорить тілом судите, — Я не суджу нікого. 16 А коли до них Никодім, що приходив до Нього Я суджу, то правдивий Мій суд, бо не Сам вночі, і що був один із них: 51 „Хіба судить Я, а Я та Отець, що послав Він Мене! 17 Та Закон наш людіну, як перше її не вислухає, й у вашім Законі написано, що свідчення і не дізнається, що вона робить?“ 52 Йому двох чоловіків правдиве. 18 Я Сам свідчу про відповіли та сказали вони: „Чи й ти не з Себе Самого, і свідчить про Мене Отець, що Галілеї? Досліди та побач, що не прийде послав Він Мене“. 19 І сказали до Нього вони: Пророк із Галілеї“. 53 І до дому свого пішов „Де Отець Твій?“ Ісус відповів: „Не знаєте ви ні Мене, ні Мого Отця. Якби знали Мене, то я Отця Мого знали б“. 20 Ці слова Він казав при скарбниці, у храмі навчаючи. І ніхто не схопив Його, бо то ще не настала година Його. 21 І сказав Він їм знобу: „Я відхόджу, ви ж шукати Мене будете, і помрете в гріху своїм. Куди Я йду, туди ви прибути не можете“. 22 А юдеї казали: „Чи не в'є Він Сам Себе, коли каже: Куди Я йду, туди ви прибути не можете?“ 23 І сказав Він до них: „Ви — від долу, Я — звисока, і ви зо світу цього, Я не з цього світу. 24 Тому Я сказав вам, що помрете в своїх гріхах. Бо коли не ввірюєте, що то Я, то помрете в своїх гріхах“. 25 А вони запитали Його: „Хто Ти такий?“ І Ісус відказав їм: „Той, Хто спочатку, як і говорю Я до вас. 26 Я маю багато про вас говорити й судити; правдивий же Той, Хто послав Мене, і Я світові те говорю, що від Нього почув“. 27 Але не зрозуміли вони, що то Він про Отця говорив їм. 28 Тож Ісус їм сказав: „Коли ви підіймете Людського Сина, тоді зрозумієте, що то Я, і що Сам Я від Себе нічого не дію, але те говорю, як Отець

8 Ісус же на гору Олівну пішов. 2 А над ранком прийшов знов у храм, — і всі люди збігались до Нього. А Він сів і навчав їх. 3 І ось книжники та фарисеї приводять до Нього в перелюбі схоплену жінку, і посередині ставлять її, 4 та й говорять Йому: „Оцю жінку, Учителю, зловлено на гарячому вчинку перелюбу. 5 Мойсей же в Законі звелів нам таких побивати камінням. А Ти що говориш?“ 6 Це ж казали вони, Його спокушуючи, та щоб мати на Нього оскарження. А Ісус, нахилившись додолу, по землі писав пальцем. 7 А коли ті не переставали питати Його, Він підвівся й промовив до них: „Хто з вас без гріха, — нехай перший на неї той каменем кине!“ 8 І Він знов нахилився додолу, і писав по землі. 9 А вони, це почувши й сумлінням докорені, стали один по одному виходити, почавши з найстарших та аж до останніх. І зоставсь Сам Ісус і та жінка, що стояла всередині. 10 І підвівся Ісус, і нікого, крім жінки, не бачивши, промовив до неї: „Де

Мій Мене був навчив. **29** А Той, Хто послав Відізвались юдеї й сказали Йому: „Чи ж не Мене, перебуває зо Мною; Отець не зоставив добре ми кажемо, що Ти самарянин і дімона Самого Мене, бо Я зáвжди чиню, що Йому до маеш?“ **49** Ісус відповів: „Не маю Я дімона, вподоби“. **30** Коли Він говорив це, то багато-та шаную Свого Отця, ви ж Мене зневажаєте. хто в Нього увірували. **31** Тож промовив **50** Не шукаю ж Я власної слави, — є Такий, Ісус до юдеїв, що в Нього ввірували: „Як **Хто шукає та судить.** **51** Поправді, поправді **кажу вам:** Хто слово Мое берегтиме, не **побачить той смерти повік!** (αἰσθὶς γε 165) **52** І **сказали до Нього юдеї:** „Тепер ми дізналися, що дімона маеш: умер Авраам і пророки, а Ти кажеш: Хто науку Мою берегтиме, не **скуштує той смерти повік.** (αἰσθὶς γε 165) **53** Чи **ж** Ти більший, аніж отець наш Авраам, що кожен, хто чинить гріх, той раб гріха. **35** **I** **не зостається раб у домі повік, але Син** **робиши Самого Себе?**“ **54** Ісус відповів: „Як Я **зостається повік.** (αἰσθὶς γε 165) **36** Коли Син отже **слáвлю Самого Себе,** то нішо Моя слава. Мене зробить вас вільними, то справді ви будете прославляє Отець Мій, про Якого ви кажете, вільні. **37** Знаю Я, що ви рід Авраамів, але **що Він Бог ваш.** **55** I ви не пізнали Його, а хочете смерть заподіяти Мені, бо наука Моя Я знаю Його. А коли Я скажу, що не знаю не вмішається в вас. **38** Я те говоріо, що Я Його, — буду неправдомóвець, подібний до бачив в Отця, та й ви робите те, що ви бачили вас. Та Я знаю Його, — і слово Його зберігаю. в бáтька свого“. **39** Сказали вони Йому в **56** Отець ваш Авраам прагнув із радістю, відповідь: „Наш отець — Авраам“. Відказав щоб побачити день Мій, — і він бачив, і **їм** Ісус: „Коли б ви Авраамові діти були, то тішився“. **57** А юдеї ж до Нього сказали: „Ти й чинили б ділá Авраамові. **40** А тепер ось ви **п'ятидесяті рóків не маеш іще,** — і Авраама хочете вбити Мене, Чоловіка, що вам казав Ти бачив?“ **58** Ісус **їм** відказав: „Поправді, правду, яку чув Я від Бога. Цього Авраам поправді **кажу вам:** Перш, ніж був Авраам, — не робив. **41** Ви робите діла батька свого“. Я є“. **59** I скопили каміння вони, щоб кинути Вони ж відказали Йому: „Не родилися ми на Нього. Та сковáвся Ісус, і з храму пішов. від перéлюбу, — одного ми маєм Отця — то Бога“. **42** A Ісус **їм** сказав: „Якби Бог був Отець ваш, — ви б любили Мене, бо від Бога Я вийшов і прийшов, — не від Себе ж Самого прийшов Я, а Мені Він послав. **43** Чому мови Моеї ви не розумієте? Бо не можете чути ви слова Мого. **44** Ваш бáтько — диявол, і пожадливості батька свого ви виконувати хочете. Він був душогúб споконвíку, і в правді не встóяв, бо правди нема в нім. Як говóрить неправду, то говорить зо свого, — бо він неправдомóвець і бáтько неправді. **45** А Мені ви не вірите, бо Я правду **кажу.** **46** Хто з вас може Мені докорýти за гріх? Коли ж правду **кажу,** чом Мені ви не вірите? **47** Хто від Бога, той слухає Божí словá; через те ви не слухаєте, що ви не від Бога“. **48**

9 А коли Він прохóдив, побачив чоловіка, що слíпим був з народження. **2** I спитали Його учні Його, говорячи: „Учителю, хто згрішив: чи він сам, чи бáтьки його, що слíпим він родився?“ **3** Ісус відповів: „Не згрішив ані він, ні бáтьки його, а щоб дíла Божí з'явились на ньому. **4** Ми мусимо виконувати дíла Того, Хто послав Мене, аж поки є день. Надхóдить он ніч, коли жоден нічого не зможе виконувати. **5** Доки Я в світі, — Я Світло для світу“. **6** Промовивши це, Він сплюнув на землю, і з слíни грязíво зробив, і очі слíпому помáзвав грязíвом, **7** і до Нього промовив: „Піди, умийся в ставку Сілоáм“ (визначає це „Посланій“). Тож пішов той і вмився, — і вернувся видіощим. **8** А сусіди та ті, що бачили перше його, як був

він сліпий, говорили: „Чи ж не той це, що та не слухали ви. Щó бажаєте знóву почути? сидів та просив?“ 9 Говорили одні, що це Може й ви Його учнями хочете стати?“ 28 А він, а інші казали: „Ні, — подібний до нього“. вони його виласяли та й сказали: „То ти Його А він відказав: „Це я!“ 10 I питали його: „Як учень, а ми учні Мойсеєві. 29 Ми знаємо, що же очі відкрились тобі?“ 11 А той оповідав: Бог говорив до Мойсея, — звідки ж уявся „Чоловік, що Його звати Ісусом, грязіво Оцей, ми не відаємо“. 30 Відповів чоловік і зробив, і очі помазав мені, і до мене сказав: сказав їм: „Тó ж воно й дивно, що не знаєте „Піди в Сілоам та й умийся“. Я ж пішов та ви, звідки Він, — а Він мені очі відкрив! 31 Та й умився, — і став бачити“. 12 I сказали до ми знаємо, що грішників Бог не послухає; нього: „Де Він?“ Відказує той: „Я не знаю“. 13 хто ж богоїний, і виконує волю Його, — Ведуть тоді до фарисеїв того, що був перше того слухає Він. 32 Відвіку не чувано, щоб хто незрячий. 14 А була то субота, як грязіво очі відкриє був сліпому з нарідження. (αὶον) Ісус учинив і відкриєй йому очі. 15 I знов ^{g165} 33 Коли б не від Бога був Цей, Він нічого запитали його й фарисеї, як видющим він не міг би чинити“. 34 Вони відповілі та й став. А він розповів їм: „Грязіво поклав Він сказали Йому: „Ти ввесь у гріхах народився, на очі мені, а я вмився, — та й бачу“. 16 — і чи тобі нас учити?“І геть його вигнали. Тоді деякі з фарисеїв казали: „Не від Бога 35 Дізnavся Ісус, що вони того вигнали геть, Оцей Чоловік, — бо суботи не держить“. А і, знайшовши його, запитав: „Чи віруеш ти інші казали: „Як же чуда такі може грішна в Сина Божого?“ 36 Відповів той, говорячи: людина чинити?“І незгода між ними була. 17 „Хто ж то, Пане, Такий, щоб я вірував у Тому знóву говорять сліпому: „Щó ти кажеш Нього?“ 37 Промовив до нього Ісус: „І ти про Нього, коли очі відкриє Він тобі?“А бачив Його, і Той, Хто говорить з тобою — то той відказав: „Він Пророк!“ 18 Юдеї протé Він!“ 38 А він відказав: „Я вірую, Господи!“І йому не повірили, що незрячим він був і вклонився Йому. 39 I промовив Ісус: „На суд прозрів, аж поки не покликано батьків того Я прийшов у цей світ, щоб бачили темні, прозрілого. 19 I запитали їх, кажучи: „Чи ваш а видющі щоб стали незрячі“. 40 I почули оце син, про якого ви кажете, ніби родився це деякі з тих фарисеїв, що були з Ним, та сліпим? Як же він тепер бачить?“ 20 А батьки й сказали Йому: „Чи ж і ми невидющі?“ 41 його відповілі та сказали: „Ми знаємо, що Відказав їм Ісус: „Якби ви невидющі були, цей — то наш син, і що він народився сліпим. то не мали б гріхá; а тепер ви говорите: 21 Але як тепер бачить, — не знаємо, або „Бачимо“, — то й ваш гріх зостається при хто йому очі відкриє, — ми не відаємо. вас!

Поспитайте його, — він дорослий, хай сам скаже про себе“. 22 Таке говорили батьки його, бо боялись юдеїв: юдеї бо вже були змовились, — як хто за Христа Його визнає, щоб той був відлучений від синагоги. 23 Ось тому говорили батьки його: „Він дорослий, — його поспитайте“. 24 I покликали вдруге того чоловіка, що був сліпим, і сказали Йому: „Віддай хвалу Богові. Ми знаємо, що грішний Отой Чоловік“. 25 Але він відповів: „Чи Він грішний — не знаю. Одне тільки знаю, що я був сліпим, а тепер бачу!“ 26 I спитали його: „Що тобі Він зробив? Як відкриє тобі очі?“ 27 Відповів він до них: „Я вже вам говорив, —

10 Поправді, поправді кажу вам: Хто не входить дверіма в кошару, але перелázить дінде, — той злодій і розбійник. 2 А хто входить дверіма, — той вівцям пастух. 3 Воротár відчиняє Йому, і його голосу слухають вівці; і свої вівці він кличе по ймénню, і випроваджує їх. 4 А як вижене всі свої вівці, він іде перед ними, і вівці слідом за ним ідуть, бо знають голос його. 5 За чужим же не підуть вони, а будуть утікати від нього, — бо не знають вони чужого голосу“. 6 Оцю прýтчу повів їм Ісус, але не зрозуміли воні, про що їм говорив. 7 I знóву промовив Ісус: „Поправді, поправді

кажду вам, що Я — двері вівцям. 8 Усі, скільки Мені, Він більший за всіх, — і вихопити ніхто їх перше Мене приходило, — то злодій їх не може Отцеві з рукі. 30 Я й Отець — Ми розбійники, але вівці не слухали їх. 9 Я — одне!“ 31 Знов каміння схопили юдеї, щоб двері: коли через Мене хто ввійде, спасеться, укаменувати Його. 32 Відповів ім Ісус: „Від і той ввійде та вийде, і пасовисько знайде. 10 Отця показав Я вам добрих учників багато, Злодій тільки на те закрадається, щоб красти — за котрій же з тих учників хочете Мене убивати та нищити. Я прийшов, щоб ви каменувати?“ 33 Юдеї Йому відказали: „Не мали життя, і подостатком щоб мали. 11 Я — за добрий учникок хочемо Тебе вкаменувати, Пастир Добрый! Пастир добрий кладе життя а за богозневагу, — бо Ти, бувши людиною, власне за вівці. 12 А наймит, і той, хто не за Бога Себе видаєш“. 34 Відповів ім Ісус: вівчар, кому вівці не свої, коли бачить, що „Хіба не написано в вашім Законі: „Я сказав: вовк наближається, то кідає вівці й тікає, а ви боги"? 35 Коли тих Він богами назавав, вовк їх хапає й полошить. 13 А наймит утікає що до них слово Боже булó, — а Писання не тому, що він наймит, і не дбає про вівці. може порушене бути, 36 то Тому, що Отець 14 Я — Пастир Добрый, і знаю Своїх, і Свої освятив і послав Його в світ, закидаєте ви: Мене знають. 15 Як Отець Мене знає, так і Я „Зневажаєш Ти Бога“, через те, що сказав Отця знаю, і власне життя Я за вівці кладу. Я: „Я — Син Божий"? 37 Коли Я не чиню 16 Також маю Я інших овець, які не з цієї діл Свого Отця, то не вірте Мені. 38 А коли кошари, — Я повинен і їх пропровадити. I Я чиню, то хоч ви Мені віри й не ймете, Мій голос почують вони, — і буде отара одна повірте ділам, щоб пізнали й повірили ви, й Один Пастир! 17 Через те Отець любить що Отець у Мені, а Я — ув Отці!“ 39 Тоді Мене, що Я власне життя віддаю, щоб ізнову знобу шукали вони, щоб схопити Його, але прийняти його. 18 Ніхто в Мене його не берé, вийшов із рук їхніх Він. 40 I Він знову на але Я Сам від Себе кладу його. Маю владу тобі бік Йордану пішов, на те місце, де Іван віддати його, і маю владу прийняти його найперше хрестив, та й там перебував. 41 I знобу, — Я цю заповідь взяв від Свого Отця“. багато до Нього приходили та говорили, що 19 З-за цих слів між юдеями знобу незгода хоч жадного чуда Іван не вчинив, але все, знялася. 20 I багато-хто з них говорили: „Він що про Нього Іван говорив, правдиве булó. д́емона має, і несамовитий. Чого слухаете 42 I багато-хто ввірували в Нього там. ви Його?“ 21 Інші казали: „Ці слова не того, хто демона має. Хіба д́емон може очі сліпим відкривати?“ 22 Було тоді свято Відновлення в Єрусалимі. Стояла зима. 23 А Ісус у храмі ходив, у Соломоновім гáнку. 24 Юдеї тоді обступили Його та й казали Йому: „Доки будеш тримати в непевності нас? Якщо Ти Христос, — то відкрито скажи нам!“ 25 Відповів ім Ісус: „Я вам був сказав, — та не вірите ви. Ті діла, що чиню їх у Ймénня Свого Отця, — вони свідчать про Мене. 26 Та не вірите ви, — не з Моїх бо овець ви. 27 Мого голосу слухають вівці Мої, і знаю Я їх, і за Мною слідком вони йдуть. 28 I Я життя вічне даю їм, і вони не загинуть повік, і ніхто їх не вихопить із Мосії руки. (aión g165, aiōnios g166) 29 Мій Отець, що дав їх

11 Був же хворий один, Лáзар у Віфáнії, із села Марії її сестри її Марти. 2 А Марія, що брат її Лазар був хворий, була та, що помазала Господа миром, і волбсям своїм Йому ноги обтérла. 3 Тоді сестри послали до Нього, говорячи: „Ось нездúжає, Господи, той, що любиш його!“ 4 Як почув же Ісус, то промовив: „Не на смерть ця недуга, а на Божу славу, — щоб Син Божий прославився нею“. 5 А Ісус любив Марту, і сестру її, і Лазаря. 6 А коли Він почув, що нездужає той, то зостався два дні на тім місці, де був. 7 Після ж того говорить до учнів: „Ходімо знобу в Юдею“. 8 Йому учні сказали: „Учителю, таж допíру юдеї хотіли камінням побити Тебе, а Ти знов туди підеш?“ 9 Ісус відповів: „Хіба днія не дванадцять годин? Як хто ходить за

дня, не спіткнеться, — цьогосвітне бо світло говорила до Нього: „Коли б, Господи, був він бачить. 10 А хто ходить нічної пори, той Ти отут, то не вмер би мій брат!“ 33 А Ісус, спіткнеться, — бо немає в нім світла“. 11 як побачив, що плаче вона, і плачути юдеї, Оце Він сказав, а по тому говорити до них: що з нею прийшли, то в дусі розжáлобився „Друг наш Лазар заснув, — та підú розбудити та й зворúшився Сам, 34 і сказав: „Де його Його“. 12 А учні сказали Йому: „Як заснув, ви поклали?“ Говорять Йому: „Іди, Господи, то він, Господи, відужає“. 13 Та про смерть та подивися!“ 35 І заплакав Ісус. 36 А юдеї його мовив Ісус, вони ж дýмали, що про казали: „Дивись, як любив Він його!“ 37 А з сонний спочинок Він каже. 14 Тоді просто них дехто сказали: „Чи не міг же зробити сказав їм Ісус: „Умер Лазар. 15 І Я тішусь Отой, Хто очі сліпому відкрив, щоб і цей не за вас, що там Я не був, щоб повірили ви. помер?“ 38 Ісус же розжáлобився знову в Та ходíмо до нього“. 16 Сказав же Хома, Собі, і до гробу прийшов. Була ж то печера, і називаний Близнóк, до співучнів: „Ходíмо й камінь на ній налягáв. 39 Промовляє Ісус: ми, щоб із Ним повмирати“. 17 Як прибув „Відваліть цього каменя!“ Сестра вмерлого же Ісус, то знайшов, що чотири вже дні той Марта говорить до Нього: „Уже, Господи, у грóbi. 18 А Віфáнія поблизу Єрусалиму чути, — бо чотири вже дні він у грóbi“. 40 булá, яких стадíй з п'ятнадцять. 19 І багато Ісус каже до неї: „Чи тобі не казав Я, що як з юдеїв до Марти й Марії прийшли, щоб за бўдеш ти вірувати, — славу Божу побачиш?“ брата розвáжити їх. 20 Тоді Марта, почувши, 41 І знялý тоді каменя. А Ісус ізві очі до що надхóдить Ісус, побігла зустріти Його, неба й промовив: „Отче, дяку приношу Тобі, Марія ж удома сиділа. 21 І Марта сказала що Мене Ти почув. 42 Та Я знаю, що Ти Ісусові: „Коли б, Господи, був Ти отут, — то зáвжди почуєш Мене, але ради нарóду, що не вмер би мій брат. 22 Та й тепер, — знаю довкола стóть, Я сказав, щоб увірували, я, — що чого тільки в Бога попросиш, то що послав Ти Мене“. 43 І, промовивши це, дасть Тобі Бог!“ 23 Промовляє до неї Ісус: Він скричав гучним голосом: „Лáзарю, — „Воскресне твíй брат!“ 24 Відказує Марта вийди сюди!“ 44 І вийшов померлій, по Йому: „Знаю, що в воскресіння останнього рукáх і ногáх обв'язаний пásами, а обличчя дня він воскресне“. 25 Промовив до неї у нього булó перев'язане хусткою. Ісус каже Ісус: „Я воскресіння й життя. Хто вірує в до них: „Розв'яжіть його та й пустіть, щоб мене, — хоч і вмре, буде жити. 26 І кожен, ходíв“. 45 І багато з юдеїв, що посхóдилися хто живе та хто вірує в Мене, — повíki не до Марії, та бачили те, що Він учинив, у вмре. Чи ти віруєш в це?“ (*αἰῶν g165*) 27 Вона Нього ввірували. 46 А деякі з них пішли до каже Йому: „Так, Господи! Я вірю, що Ти фарисеїв, і їм розповіли, щó Ісус учинив. 47 Христос, Син Божий, що має прийти на Тоді первосвященики та фарисеї склýкали цей світ“. 28 І промовивши це, відійшла, та раду й казали: „Щó маємо робити, бо Цей й покликала нишком Марію, сестру свою, Чоловíк пребагато чуд чинить? 48 Якщо так кáжучи: „Учитель тут, і Він кличе тебе!“ 29 А позоставимо Його, то всі в Нього ввірують, — і та, як зачула, кваплýво встала й до Нього прийдуть римляни, та й вíзьмуть нам і край, пішла. 30 А Ісус не ввійшов був іще до села, і нарóд!“ 49 А один із них, Кайяфа, що був а знахóдивсь на місці, де Марта зустріла первосвящеником року тогó, промовив до Його. 31 Юдеї тоді, що були з нею в домі й її них: „Ви нічого не знаєте, 50 і не помíркуете, розважали, як побачили, що Марія кваплýво що краще для вас, щоб один чоловíк прийняв встала й побігла, подалýся за нею, гадаючи, смерть за людей, аніж щоб увесь нарóд що до гробу пішла вона, — плакати там. мав загинути!“ 51 А того не сказав сам 32 Як Марія ж прийшла туди, де був Ісус, і від себе, але, первосвящеником бувши в Його вгледіла, то припала до ніг Йому та й тім році, пророкував, що Ісус за нарóд мав

умерти, 52 і не лише за нарόд, але й щоб хто йде у Господнє Ім'я! Цар Ізраїлів!“ 14 сполучити в однé розпорóшених Божих Ісус же, знайшовши осля, сів на нього, як дітей. 53 Отож, від того дня вони змóвилися, написано: 15 „Не бíйся, дóчко Сіонська! Ото щоб убити Його. 54 І тому не ходив більш Цар твій іде, сидячий на ослі молодому!“ 16 А Ісус між юдеями явно, але звідти вдавсь до учні Його спочатку того не зрозуміли булі, околиць поблизче пустині, до міста, що але, як прославивсь Ісус, то згадали тоді, зветься Ефрém, — і тут залишався з Своїми що про Нього було так написано, і що це є учнями. 55 Наблизжалася ж Пасха юдейська, і вчинили Йому. 17 Тоді свідчив нарόд, який багато-хто з краю вдались перед Пасхою в був із Ним, що Він викликав Лазаря з грóбу, Ерусалим, щоб очистити себе. 56 І шукали і воскресив Його з мертвих. 18 Через це й Ісуса вони, а в храмі стоявши, гомоніли зустрів нáтовп Його, бо почув, що Він учинив один до однóго: „А як вам здається? Хіба Він таке чудо. 19 Фарисеї тоді між собою казали: не прийде на свято?“ 57 А первосвященики „Ви бачите, що нічого не вдієте: ось пішов та фарисеї накáза дали: як дíзнається хто, увесь світ услід за Ним!“ 20 А між тими, що де Він перебуватиме, нехай донесе, — щоб в свято прийшли поклонитись, були й деякі схопити Його.

12 Ісус же за шість день до Пасхи прибув до

Віфáнії, де жив Лазар, що Його воскресив Ісус із мертвих. 2 І для Нього вечéрю там спрáвили, а Марта прислуговувала. Був же й Лазар одним із тих, що до столу з Ним сіли. 3 А Марія взяла літру міра, — з найдорóжчого нáрdu пахúчого, і намастíла Ісусові нóги, і волóссям своїм Йому нóги обтерла. І пахоці міра наповнили дíм! 4 І говорить один з Його учнів, Юда Іскáріотський, що мав Його видати: 5 „Чому міра оцього за триста динáрів не прóдано, та й не рóздано вбогим?“ 6 А це він сказав не тому, що про вбогих журиvся, а тому, що був злóдій: він мав скриньку на гроші, — і крав те, що вкидали. 7 І промовив Ісус: „Позостав її ти, — це вона на день похорону заховала Мені. 8 Бо вбогих ви маєте зáждzi з собою, а Мене не постíйно ви маєте!“ 9 А нáтовп великий юдеїв довідався, що Він там, та й поприходили не з-за Ісуса Самóго, але щоб побачити Й Лазаря, що Його воскресив Він із мертвих. 10 А первосвященики змóвилися, щоб і Лазареві смерть заподіяти, 11 бо багато з юдеїв з-за нього відходили, та в Ісуса ввíрували. 12 А другого дня, коли бéзліч нарóду, що зібраvся на свято, прочула, що до Ерусалиму надходить Ісус, 13 то взялі вони пáльмове вíття, і вийшли назустріч Йому та й кричали: „Осáнна! Благословéнний,

з Віfсаíди Галілейської, і просили Його та казали: „Ми хочемо, пане, побачити Ісуса“. 22 Іде Пилип та Андрíєві каже; іде Андрíй і Пилип та Ісусові розповідають. 23 Ісус же їм відповідає, говорячи: „Надíйшla godina, щоб Син Ліóдський прослáвивсь. 24 Поправді, поправді кажу вам: коли зéрно пшеничне, як у землю впадé, не помре, то одне зостається; як умре ж, плíд рясníй принесé. 25 Xто кохає душу свою, той погубить її; хто ж ненáвидить душу свою на цім світі, — збереже її в вічне життя. (aiōnios g166) 26 Як хто служить Мені, хай іде той за Мною, і де Я, там буде й слуга Мій. Як хто служить Мені, того пошанує Отець. 27 Затривожена зараз душа Моя. І що Я повíм? Заступи Мене, Отче, від цієї години! Та на те Я прийшов на годину оцю... 28 Прослав, Отче, Ім'я Своє!“ Залунáв тоді голос із неба: „І прославив, — і знóву прославлю!“ 29 А нарóд, що стояв і почув, говорив: „Загреміло!“ Інші казали: „Це ангол Йому говорив!“ 30 Ісус відповів і сказав: „Не для Мене цей голос лунáв, а для вас. 31 Тепер суд цьому світові. Князь світу цього буде вýgnаний звідси тепер. 32 І, як буду піднésений з землі, то до Себе Я всіх притягнú.“ 33 А Він це говорив, щоб зазнáчити, якою то смертью Він має померти. 34 А нарóд відповів Йому: „Ми чули з Закóну, що Христос перебуває повíк, то чого ж Ти говориш, що Ліóдському

Сину потрібно піднёсенному бути? Хто такий Сімона — Юді Іскаріотському, щоб він видав Цей Син Ліодський?” (αἰῶνις γε 165) 35 І сказав Його, з то Ісус, знатиши те, що Отець віддав все їм Ісус: „Короткий ще час світло з вами. Йому в руки, і що від Бога прийшов Він, і до Ходіть, поки маєте світло, щоб вас тёмрява Бога відходить, 4 устає від вечері, і здіймає не обгорнула. А хто в тёмряві ходить, не одяжу, бере рушникá й підперізується. 5 знає, куди він іде. 36 Аж доки ви маєте світло, Потому налив Він води до вминалниці, та то віруйте в світло, щоб синами світла ви й зачав обмивати ноги учням, і витирати стали“. Промовивши це, Ісус відійшов, і рушником, що ним був підперезаний. 6 сковався від них. 37 І хоч Він стільки чуд I підходить до Сімона Петра, а той каже перед ними вчинив був, та в Нього вони не Йому: „Ти, Господи, мýтимеш ноги мені?“ 7 ввірували, 38 щоб спрівдилось слово пророка Ісус відказав і промовив Йому: „Щó Я роблю, Ісаї, який провіщáв: „Хто повірив тому, ти не знаєш тепер, але опіслá зрозуміш“. що ми, Господи, чули, а Господне рамéно 8 Говорить до Нього Петро: „Ти повік мені кому об'явíлось?“ 39 Тому не могли вони ніг не обмиш!“ Ісус відповів Йому: „Колý Я вірити, що знóв Ісаї прорік: 40 „Засліпив не вмію тебе, — ти не матимеш частки зо їхні очі, і скам'янів їхнє серце, щоб очима Мною“. (αἰῶνις γε 166) 9 До Нього проказує Сімон не бачили, ані серцем щоб не зрозумілі, і не Петро: „Господи, — не самі мої ноги, а й руки навернúлись, щоб Я їх уздорóвив!“ 41 Це Ісаї та голову!“ 10 Ісус каже Йому: „Хто обмитий, сказав, коли бачив славу Його, і про Нього тільки ноги обмити потребує, бо він чистий звіщáв. 42 Протé багато-хто навіть із старших увесь. І ви чисті, — та не всí“. 11 Бо Він знати, що він ввірували, та не признавались через Свого зрадника, тому то сказав: „Ви чисті не фарисеїв, — щоб не вигнано їх із синагоги. всí“. 12 Коли ж пообмивá їхні ноги, і одяжу 43 Бо любили вони славу людську більше, Свою Він надів, засів знóв за стіл і промовив аніж славу Божу. 44 А Ісус підняв голос, та до них: „Чи знаєте ви, щó Я зробив вам? 13 й промовляв: „Хто вірує в Мене, не в Мене Ви Мене називаєте: Учитель і Господь, — і він вірує, але в Того, Хто послав Мене. 45 добре ви кажете, бо Я є. 14 А коли обмив А хто бачить Мене, той бачить Того, хто ноги вам Я, Господь і Вчитель, то повинні й послав Мене. 46 Я, Світло, на світ прийшов, ви один єдиному ноги вмивати. 15 Бо то Я щоб кожен, хто вірує в Мене, у тёмряві вам приклада дав, щоб і ви те чинили, як я не зоставався. 47 Коли б же хто слів Моїх вам учинив. 16 Поправді, поправді кажу вам: слухав та не вірував, Я того не суджу, бо Я не Раб не більший за пана свого, посланець прийшов світ судити, але щоб спасти світ. 48 же не більший від того, хто вислав Його. 17 Хто цурається Мене, і Моїх слів не приймає, Коли знаєте це, то блаженні ви, якщо таке той має для себе суддю: те слово, що Я чините! 18 Не про всіх вас кажу. Знаю Я, кого говорив, — останнього дня воно буде судити вибрали, але щоб збулося Писання: „Хто хліб Його! 49 Бо від Себе Я не говорив, а Отець, споживає зо Мною, підняв той на Мене п'яту що послав Мене, — то Він Мені заповід дав, свою!“ 19 Уже тепер вам кажу, перше ніж щó Я маю казати та щó говорити. 50 I відаю те настане, щоб як станеться, ви ввірували, Я, що Його ота заповід — то вічне життя. що то Я. 20 Поправді, поправді кажу вам: Тож щó Я говорю, то так говорю, як Отець Хто приймає Мого посланця, той приймає Мені розповідáв. (αἰῶνις γε 166)

13 Перед святом же Пасхи Ісус, знатиши, що настала година Йому перейти до Отця з цього світу, полюбивши Своїх, що на світі були, до кінця полюбив їх. 2 Під час же вечері, як диявол уже був укинув у серце синові

Мене; хто ж приймає Мене, той приймає Того, Хто послав Мене!“ 21 Промовивши це, затривожився духом Ісус, і освідчив, говорячи: „Поправді, поправді кажу вам, що один із вас видасть Мене!“ 22 I озиралися учні один на одного, непевними бувши, про

кого Він каже. **23** При столі, при Ісусовім щоб де Я — були й ви. **4** А куди Я йду — дорогу лоні, був один з Його учнів, якого любив ви знаєте“. **5** Говорить до Нього Хома: „Ми не Ісус. **24** От цьому кивнув Сімон Петро та знаємо, Господи, куди йдеш; як же можемо й шепнүв: „Запитай, — хто б то був, що знати дорогу?“ **6** Промовляє до нього Ісус: про нього Він каже?“ **25** І, пригорнувшись „Я — дорога, і правда, і життя. До Отця не до лоня Ісусового, той говорить до Нього: приходить ніхто, якщо не через Мене. **7** „Хтό це, Господи?“ **26** Ісус же відказує: „Це Коли б то були ви пізнали Мене, ви пізнали той, кому, умочивши, подам Я кускá“. І, були б і Мого Отця. Відтепер Його знаєте ви, вмочивши кускá, подав синові Сімона, — і Його бачили“. **8** Говорить до Нього Пилип: Юді Іскаріотському! **27** За тим же куском „Господи, покажи нам Отця, — і вистачить тоді в нього ввійшов сатанá. А Ісус йому нам!“ **9** Промовляє до нього Ісус: „Стільки каже: „Щó ти робиш — роби швидше“. **28** часу Я з вами, ти ж не знаєш, Пилип, Мене? Але жоден із тих, хто був при столі, того не Хто бачив Мене, той бачив Отця, то як же ти зрозумів, до чого сказав Він йому. **29** А тому, кажеш: „Покажи нам Отця?“ **10** Чи не віруєш що тримав Юда скриньку на гроші, то деякі ти, що Я — в Отці, а Отець — у Мені? Словá, думали, ніби каже до нього Ісус: „Купи, що Я вам говорю, говорю не від Сéбе, а Отець, потрібно на свято для нас“, або щоб убогим що в Мені перебуває, Той чинить діла ті. **11** подав що. **30** А той, узвівши кусок хліба, зараз Повірте Мені, що Я — в Отці, а Отець — у вийшов. Була ж ніч. **31** Тоді, як він вийшов, Мені! Коли ж ні, то повірте за вчинки самі. промовляє Ісус: „Тепер ось прославився Син **12** Поправді, поправді кажу вам: Хто вірує Людський, і в Ньому прославився Бог. **32** В Мене, той учинить діла, які чиню Я, і ще Коли в Ньому прославився Бог, то і Його Бог більш від них він учінить, бо Я йду до Отця. прославить у Собі, і зараз прославить Його! **33** **13** І коли що просити ви будете в Імénня Мое, Мої дітоньки, не довго вже бути Мені з вами! те вчиню, щоб у Сині прославився Отець. Ви шукати Мене будете, алé — як сказав Я **14** Коли будете в Мене просити чого в Мое юдеям: „Куди Я йду, туди ви прибути не Ймénня, то вчиню. **15** Якщо Ви Мене любите, можете“, — те й вам говорю Я тепер. **34** Новý — Мої заповіді зберігайте! **16** І вбагаю Отця заповідь Я вам даю: Любіть один óдного! Я, — і Втішителя іншого дасть вам, щоб із Як Я вас полюбив, так любіть один óдного вами повік перебувáв, — (*aiōn g165*) **17** Духа й ви! **35** По тому пізнають усі, що ви учні правди, що Його світ прийняти не може, бо Мої, як будете мати любов між собою“. **36** А не бачить Його та не знає Його. Його знаєте Симон Петро Йому каже: „Куди, Господи, ви, бо при вас перебувáє, і в вас буде Він. **18** ідеш Ти?“ Ісус відповів: „Куди Я йду, туди Я не кину вас сиротами, — Я прибúду до вас! тý тепер іти за Мною не можеш, але пóтім **19** Ще недовго, і вже світ Мене не побачить, ти підеш за Мною“. **37** Говорить до Нього але вý Мене бачити будете, бо живу Я — і ви Петро: „Чому, Господи, іти за Тобою тепер я жити будете! **20** Того дня пізнаєте ви, що в не мόжу? За Тéбе я душу свою покладý!“ **38** Своїм Я Отці, а ви в Мені, і Я в вас. **21** Хто Ісус відповідає: За Мéне покладéш ти душу заповіді Мої має та їх зберігає, той любить свою? Поправді, поправді кажу Я тобі: Півень Мене. А хто любить Мене, то полюбить його не заспіває, як ти тричі зречешся Менé. **22** Мй Отець, і Я полюблó Його, і об'явлюсь йому Сам“. **22** Запитує Юда, не Іскаріотський, Його: „Що то, Господи, що Ти нам об'явитися маєш, а не світовí?“ **23** Ісус відповів і до нього сказав: „Як хто любить Мене, той слово Мое берегтýме, і Отець Мй полюбить його, і Ми прийдемо до нього, і оселю закладéмо в місце, Я знóву прийдý й заберý вас до Себе,

14 Нехáй серце вам не тривожиться!

Віруйте в Бога, і в Мене віруйте! **2** Багато осéль у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувáти місце для вас? **3** А колý відійдý й приготóю вам місце, Я знóву прийдý й заберý вас до Себе,

Мй Отець, і Я полюблó Його, і об'явлюсь йому Сам“. **22** Запитує Юда, не Іскаріотський, Його: „Що то, Господи, що Ти нам об'явитися маєш, а не світовí?“ **23** Ісус відповів і до нього сказав: „Як хто любить Мене, той слово Мое берегтýме, і Отець Мй полюбить його, і Ми прийдемо до нього, і оселю закладéмо в

нього. **24** Хто не любить Мене, той не бережé ваша радість! **12** Оце Моя заповідь, — щоб Моїх слів. А слово, що чуєте ви, не Моє, любили один óдного ви, як Я вас полюбив! а Отця, що послав Мене. **25** Говорив це Я **13** Ніхто більшої любови не має над ти, як вам, бувши з вами. **26** Утішитель же, Дух хто свою душу поклав би за дрúзів своїх. Святий, що Його Отець пошле в Ім'я Моє, Той **14** Ви дрúзі Мої, якщо чините все, що Я вам навчить вас усього, і пригадає вам усе, що заповідую. **15** Я вже більше не бýду рабáми Я вам говорив. **27** Зоставляю вам мир, мир вас звати, бо не відає раб, що пан його Свíй вам даю! Я даю вам не так, як дає світ. чинить. А вас назавав дружyями Я, бо Я вам Серце ваше нехай не тривожиться, ані не об'явив усе те, що почув від Мого Отця. **16** лякається! **28** Чули ви, що Я вам говорив: „Я Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас, і вас відхóджу, і вернуся до вас“. Якбí ви любили настановів, щоб ішли ви й принoсили плíд, Мене, то ви б тішилися, що Я йду до Отця, і щоб плíд ваш зостався, щоб дав вам Отець, — бо більший за Мене Отець. **29** І тепер Я чого тільки попросите в Імення Моє. **17** Це Я сказав вам, передніше, ніж сталося, щоб ви вам заповідую, — щоб любили один óдного вíрували, коли станеться. **30** Небагато вже ви! **18** Коли вас світ ненáвидить, знайте, що Я говорýтиму з вами, бо надхóдить князь Мене він зnenávidíв перше, як вас. **19** Коли б свíту цього, а в Мені він нічого не має, **31** ви зо свíту булí, то свое свíту любив би. А та щоб свíт зрозумíв, що люблю Я Отця, і як що ви не зо свíту, але Я вас зо свíту обрав, Отець наказав Мені, так роблó. Уставайте, — ходíм звíдсíл!

15 Я правдива Виногráдина, а Отець Мíй —

Виногráдар. **2** Усяку галúзку в Мене, що плоду не принoсить, Він відтинаe, але всяку, що плíд родить, обчищаe її, щоб рясніше родила. **3** Через Слово, що Я вам говорив, ви вже чисті. **4** Перебувáйте в Мені, а Я в вас! Як та вітка не може вродити плоду сама з себе, коли не позостáнеться на виногráдині, так і ви, як в Мені перебувáти не будете. **5** Я — Виноградина, ви — галúзя! Хто в Мені перебувáе, а Я в ньому, той рясно зарóджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви. **6** Коли хто перебувáти не буде в Мені, той буде відкинений геть, як галúзка, і всохне. І громáдять їх, і кладуть на огонь, — і згорять. **7** Коли ж у Мені перебувáти ви будете, а словá Мої позостáнуеться в вас, то просítъ, чого хочете, — і станеться вам! **8** Отець Мíй прослáвиться в тóму, якщо рясно зарóдите й будete учні Мої. **9** Як Отець полюбив Мене, так і Я полюбив вас. Перебувáйте в любові Мої! **10** Якщо будete ви зберігати Мої заповіді, то в любові Мої перебувáтимете, як і Я зберіг Заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його. **11** Це Я вам говорив, щоб бо вони не пізнали Отця, ні Мене. **4** Але Я радість Моя була в вас, і щоб повна булá це сказав вам, щоб згадали про те, про щó

16 Оце Я сказав вам, щоб ви не спокусíлись.

2 Вас виженуть із синагог. Приайде навіть година, коли кожен, хто вам смерть заподíє, то дýматиме, нíби службу приносить він Богові! **3** А цé вам учинять, в любові Його. **4** Але Я вам говорив, щоб бо вони не пізнали Отця, ні Мене. **4** Але Я

говорив був Я вам, як настане година. Цього відійме! 23 Ні про що ж того дня ви Мене вам не казав Я спочатку, бо з вами Я був. 5 не спитаєте. Поправді, поправді кажу вам: Тепер же до Того Я йду, Хто послав Мене, — Чого тільки попросите ви від Отця в Мое і ніхто з вас Мене не питає: „Куди йдеш?“ 6 Ймénня, — Він дасть вам. 24 Не просили ви Та від того, що це Я сказав вам, серце ваше досі нічого в Im'я Мое. Просіть — і отримаєте, наповнилось смутком. 7 Та Я правду кажу щоб повна була ваша радість. 25 Оце все Я в вам: Краще для вас, щоб пішов Я, бо як Я не прйтчах до вас говорив. Настає година, коли підї, Утішитель не прийде до вас. А коли Я прйтчами Я вже не буду до вас промовляти, підї, то пошлю вам Його. 8 А як прийде, Він але явно звіщу про Отця вам. 26 Того дня ви світові виявить про гріх, і про праведність і прослітимете в Мое Ймення, і Я вам не кажу, про суд: 9 тож про гріх, — що не вірують у що вблагаю Отця Я за вас, — 27 бо Отець Мене; 10 а про праведність, — що Я до Отця любить Сам вас за те, що ви полюбили Мене Свого йду, і Мене не побачите вже; 11 а про та й увірували, що Я вийшов від Бога. 28 Від суд, — що засуджений князь цього світу. 12 Я Отця вийшов Я, і на світ Я прийшов. І знов ще маю багато сказати вам, та тепер ви не покидаю Я світ та й іду до Отця“. 29 Його учні можете знести. 13 А коли прийде Він, Той відказують: „Ось тепер Ти говориш відкрито, Дух правди, Він вас попровадить до цілої і жодної притчі не кажеш. 30 Тепер відаемо правди, бо не буде казати Сам від Себе, а що ми, що Ти знаєш усе, і потреби не маєш, щоб тільки почує, — казатиме, і що має настати, Тебе хто питав. Тому віруємо, що Ти вийшов — звістить вам. 14 Він прославить Мене, від Бога!“ 31 Ісус їм відповів: „Тепер віруєте? бо Він візьме з Мого та й вам сповістіть. 32 Otto настає година, і вже настало, що ви 15 Усе, що має Отець, то Мое; через те Я розпорóштесь кожен у власне своє, а Мене й сказав, що Він візьме з Мого та й вам ви Само́го покинете. Та не Сам Я, бо зо Мною сповістіть. 16 Незабáром, — і Мене вже не Отець! 33 Це Я вам розповів, щоб мали ви будete бачити, і знов незабáром — і Мене мир у Мені. Страждання зазнаєте в світі, — ви побачите, бо Я йду до Отця“. 17 А деякі з але будьте відважні: Я світ переміг!“

учнів Його говорили один до одного: „Що таке, що сказав Він до нас: „Незабáром, — і Мене вже не будете бачити, і знов незабáром — і Мене ви побачите“, та: „Я йду до Отця?“ 18 Гомонілі також: „Що таке, що говорить: „Незабáром“? Про що каже, не знаємо“. 19 Ісус же пізнав, що хочуть поспитати Його, і сказав їм: „Чи про це між собою міркуєте ви, що сказав Я: „Незабáром, — і вже Мене бачити не будете ви, і знов незабáром — і Мене ви побачите“? 20 Поправді, поправді кажу вам, що ви будете плакати та голосити, а світ буде радіти. Сумувати ви будете, але сум ваш обернеться в радість! 21 Журтиться жінка, що рóдить, — бо настало година її. Як дитинку ж порóдить вона, то вже не пам'ятає терпіння з-за рáдощів, що людина зродилась на світ. 22 Так сумуєте ви ось тепер, та побачу вас знову, — і серце ваше радітиме, і ніхто радості вашої вам не

17 По мові оцій Ісус очі Свої звів до неба й промовив: „Прийшла, Отче, година, — прослав Сина Свого, щоб і Син Твій прославив Тебе, 2 бо Ти дав Йому владу над тілом усяким, щоб Він дав життя вічне всім їм, яких дав Ти Йому. (aiōnios g166) 3 Життя ж вічне — це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуа Христа, що послав Ти Його. (aiōnios g166) 4 Я прославив Тебе на землі, — довершів Я те діло, що Ти дав Мені виконати. 5 І тепер прослав, Отче, Мене Сам у Себе тією славою, яку в Тебе Я мав, поки світ не постав. 6 Я Im'я Твоє виявив людям, що Мені Ти із світу їх дав. Твоїми були вони, і Ти дав їх Мені, і вони збереглі Твоє слово. 7 Тепер пізнали вони, що все те, що Ти Мені дав, від Тебе походить, 8 бо словá, що дав Ти Мені, Я їм передав, — і вони прийняли й зрозуміли правдиво, що Я вийшов від Тебе, і ввірували, що послав Ти Мене. 9 Я благаю за

них. Не за світ Я благаю, а за тих, кого дав туди із смолоскіпами, та з ліхтарями, та Ти Мені, — Твої бо вони! 10 Усе бо Мое — то з зброєю. 4 А Ісус, усе віддавши, що з Ним Твое, а Твое — то Мое, і прославивсь Я в них. статися має, виходить та й каже до них: 11 І не на світі вже Я, а вони ще на світі, а Я „Кого ви шукаєте?“ 5 Йому відповіли: „Ісуса йду до Тебе. Святий Отче, — заховай в Ім'я Назаряніна“. Він говорить до них: „Це Я!“ Свое їх, яких дав Ти Мені, щоб як Ми, єдине А стояв із ними ѹ Юда, що видав Його. 6 І були! 12 Коли з ними на світі Я був, Я беріг їх як тільки сказав їм: „Це Я“, вони подаліся у Ймénня Твое, тих, що дав Ти Мені, і зберіг, і назад, та й на землю попадали. 7 І Він ніхто з них не згинув, крім призначеноого на знов запитав їх: „Кого ви шукаєте?“ Вони загибіль, щоб збулося Писання. 13 Тепер же ж відказали: „Ісуса Назаряніна“. 8 Ісус до Тебе Я йду, але це говорю Я на світі, щоб відповів: „Я сказав вам, що це Я. Отож, як мали вони в собі радість Мою досконалу. 14 Мене ви шукаєте, то дайте оцим відійти“, — Я їм дав Твое слово, але світ їх зненавидів, 9 щоб збулося те слово, що Він був сказав: „Я бо вони не від світу, як і Я не від світу. 15 Не не втратив нікого із тих, кого дав Ти Мені“. благаю, щоб Ти їх зо світу забрав, але щоб 10 Тоді Сімон Петро, меча мавши, його зберіг їх від злого. 16 Не від світу вони, як вихопив, і рубонув раба первосвященика, — і Я не від світу. 17 Освяти Ти їх правдою! і відтів правé вухо йому. А рабу на ім'я було Твое слово — то правда. 18 Як на світ Ти Малх. 11 Та промовив Ісус до Петра: Всунь у послав Мене, так і Я на світ послав їх. 19 А піхви меча! Чи ж не мав би Я пити ту чашу, за них Я посвячую в жертву Самого Себе, що Отець дав Мені?“ 12 Відділ же війська щоб освячені правдою стали й вони. 20 Та не та тисяцький і служба юдейська скопили тільки за них Я благаю, а й за тих, що ради Ісуса, і зв'язали Його, 13 і повели Його перше їхнього слова ввірують у Мене, 21 щоб були до Анни, бо тестем доводивсь Кайяфі, що всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я — у Тобі, первосвящеником був того року. 14 Це ж був щоб однó були в Нас і вони, — щоб увірували той Кайяфа, що порадив юдеям, що ліпше світ, що Мене Ти послав. 22 А ту славу, що померти людіні одній за наріб. 15 А Симон дав Ти Мені, Я їм передав, щоб єдине були, Петро й інший учень ішли за Ісусом слідом. як єдине і Ми. 23 Я — у них, а Ти — у Мені, Той же учень відомий був первосвященикові, щоб були досконалі в одно, і щоб пізнав світ, і ввійшов у двір первосвящеників із Ісусом. що послав Мене Ти, і що їх полюбив Ти, 16 А Петро за ворітми стояв. Тоді вийшов той як Мене полюбив. 24 Бажаю Я, Отче, щоб і учень, що відомий був первосвященикові, і ті, кого дав Ти Мені, там зо Мною були, де сказав воротарці, — і впровадив Петра. 17 І знахόджуся Я, щоб бачили славу Мою, яку питает Петра воротарка служниця: „Ти хіба дав Ти Мені, — бо Ти полюбив Мене перше не з учнів Цього Чоловіка?“ Той відказує: закладин світу. 25 Отче Праведний! Хоча не „Hi!“ 18 А рabi й служба, розклавши огонь, пізнав Тебе світ, та пізнав Тебе Я. І пізнали стояли та й грілися, бо був холод. І Петро вони, що послав Мене Ти. 26 Я ж Ім'я Твое ім стояв із ними та грівся. 19 А первосвященик об'явив й об'являтиму, щоб любов, що Ти спитався Ісуса про учнів Його, і про науку нею Мене полюбив, булá в них, а Я в них!“

18 Промовивши це, Ісус вийшов із учнями Своїми на той бік потоку Кедрому, де був сад, до якого ввійшов Він та учні Його. 2 Але й Юда, що видав Його, знате місце, бо там часто збирались Ісус й Його учні. 3 Отож Юда, узвівши відділ війська та службу

Його. 20 Ісус Йому відповідь дав: „Я світові явно казав. Я постійно навчав у синагозі й у храмі, куди всі юдеї збираються, а таємно нічого Я не говорив. 21 Чого ти питает Мене? Поспитайся тих, що чули, що Я їм говорив. Отже, знають вони, про що Я говорив“. 22 А як Він це сказав, то один із присутньої там служби вдарив Ісуса в щоку, говорячи: „То від первосвящеників і фарисеїв, приходить

так відповідаєш первосвященикові?“ 23 Ісус йому відповідь дав: „Якщо зло Я сказав, — за що покажи, що то зло; коли ж добре, — за що Мене б'еш?“ 24 і відіслав Його Анна зв'язаним первосвященикові Кайяфі. 25 А Сімон Петро стояв, гріючись. І сказали до нього: „Чи ти не з учнів Його?“ Він відрікся й сказав: „Ні!“ 26 Говорить один із рабів первосвященика, родич тому, що йому Петро вухо відтяг: „Чи тебе я не бачив у саду з Ним?“ 27 і знобу відрікся Петро, — і заспівав півень хвилі тієї. 28 А Ісуса ведуть від Кайяфи в преторій. Був же ранок. Та вони не ввійшли до преторія, щоб не опоганитись, а щоб істи пасху. 29 Тоді вийшов Пилат назовні до них і сказав: „Яку скáргу приносите ви на Цього Чоловіка?“ 30 Вони відповіли та й сказали йому: „Коли б Цей злочинцем не був, ми б Його тобі не видавали“. 31 А Пилат ім сказав: „Візьміть Його, та й за вашим Закóном судіть Його“. Юдеї сказали йому: „Нам не вільно нікого вбивати“, — 32 щоб збулося Ісусове слово, що його Він прорік, зазначаючи, якою то смертю Він має померти. 33 Тоді знобу Пилат увійшов у преторій, і покликав Ісуса, і до Нього сказав: „Чи Ти Цар Юдейський?“ 34 Ісус відповів: „Чи від себе самого питаєш ти це, чи то інші тобі говорили про Мене?“ 35 Пилат відповів: „Чи ж юдéянин я? Твій народ та первосвященики мені Тебе видали. Що таке Ти вчинив?“ 36 Ісус відповів: „Мое Царство не із світу цього. Якби із цього світу булó Мое Царство, то служба Моя воювала б, щоб не відданий був Я юдеям. Та тепер Мое Царство не звідси“. 37 Сказав же до Нього Пилат: „Так Ти Цар?“ Ісус відповів: „Сам ти кажеш, що Цар Я. Я на те народився, і на те прийшов у світ, щоб засвідчити правду. I кожен, хто з правди, той чує Мій голос“. 38 Говорить до Нього Пилат: „Що є правда?“ I сказавши оце, до юдеїв знов вийшов, та й каже до них: „Не знахóджу Я в Ньому провини ніякої. 39 Та ви маєте звичай, щоб я випустив вам одного на Пасху. Чи хочете отже, — відпустити вам Царя Юдейського?“ 40

Та знобу вони зняли крик, вимагаючи: „Не Його, а Варáву!“ А Варáва був злочинець.

19 От тоді взяв Ісуса Пилат, та й звелів збичувати Його. 2 Воякі ж, сплівши з тéрну вінка, йому поклали на голову, та багряніцю наділи на Нього, зі приступали до Нього й казали: „Радíй, Цáрю Юдейський!“ I били по щоках Його. 4 Тоді вийшов назовні ізнову Пилат та й говорить до них: „Ось Його я вивóджу назовні до вас, щоб ви переконались, що провини ніякої в Нім не знахóджу“. 5 I вийшов назовні Ісус, у тернóвім вінку та в багрýнім плащи. А Пилат до них каже: „Оце Чоловік!“ 6 Як зобачили ж Його первосвященики й служба, то закричали, говорячи: „Розíпнý, розíпнý!“ Пилат каже до них: „То візьміть Його ви й розíпніть, — бо провини я в Нім не знахóджу!“ 7 Відказали юдеї йому: „Ми маємо Закóна, а за Закóном Він мусить умерти, — бо за Божого Сина Себе видавав!“ 8 Як зачув же Пилат оце слово, налякався ще більш, 9 і вернувся в преторій ізнову, і питає Ісуса: „Звідки Ти?“ Та Ісус йому відповіді не подав. 10 I каже до Нього Пилат: „Не говориш до мене? Хіба ж Ти не знаєш, що маю я влáду розп'ýсти Тебе, і маю влáду Тебе відпустити?“ 11 Ісус відповів: „Надо Мною ти жодної влáди не мав би, коли б тобі звéрху не дáно булó; тому більший гріх має той, хто Мене тобі вýдав“. 12 Після цього Пилат намагався пустити Його, та юдеї кричали, говорячи: „Якщо Його пустиш, то не кéсарів прýятель ти! Усякий, хто себе за царя видає, противиться кéсарапі“. 13 Як зачув же Пилат оце слово, то вивів назовні Ісуса, і засів на суддéве сидіння, на місці, що зветься літостротóн, по-гебрейському ж гаввáта. 14 Був то ж день Приготóвлення Пасхи, година була — близько шостої. I він каже юдеям: „Ось ваш Цар!“ 15 Та вони закричали: „Геть, геть із Ним! Розíпнý Його!“ Пилат каже до них: „Царя вашого маю розп'ýсти?“ Первосвященики відповіли: „Ми не маєм царя, окрім кéсара!“ 16 Ось тоді він ім видав Його, щоб розп'ýсти.

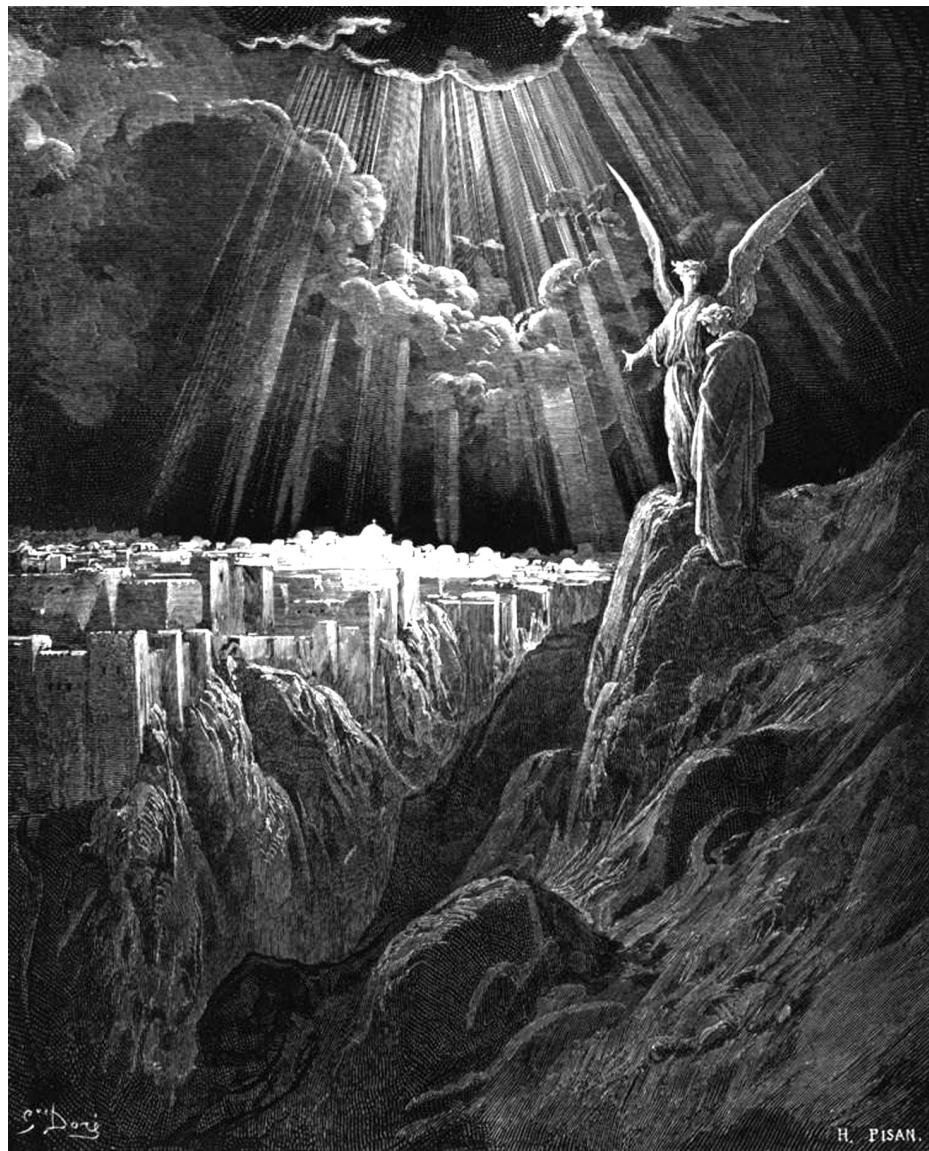
17 І, нісши Свого хреста, Він вийшов на не зламали, 34 та один з вояків списом бόка місце, Черепóвищем зване, по-гебрейському Йому проколов, — і зараз витекла звідти Голгóфа. 18 Там Його розп'яли, а з Ним разом кров та вода. 35 І самовидець засвідчив, двох інших, з одного та з другого боку, а і правдиве свідцтво його; і він знає, що Ісуса всерéдині. 19 А Пилат написав і написа, правду говорити, щоб повірили й ви. 36 та й умістив на хресті. Було ж там написано: *Бо це сталось тому, щоб збулося Писання: „Ісус Назарянин, Цар Юдейський“.* 20 І багато „Йому кості ламати не будуть!“ 37 І знов з юдей читали цього написа, бо те місце, де друге Писання говорить: „Дивитися будуть Ісус був розп'яtyй, було близько від міста. на Того, Кого прокололи“ 38 Потім Йосип із А було по-гебрейському, по-грецькому й Аріматеї, що був учень Ісуса, але потайний, по-римському написано. 21 Тож сказали — бо боявся юдей, — став просити Пилата, Пилатові юдейські первосвященики: „Не щоб тіло Ісусове взяти. І дозволив Пилат. Тож пиши: Цар Юдейський, але що Він Сам прийшов він, і взяв тіло Ісусове. 39 Прибув говорив: Я — Цар Юдейський. 22 Пилат також і Никодім, — що давніше прихóдив відповів: „Що я написав — написав!“ 23 вночі до Ісуса, — і смíрну приніс, із алóем Розп'явиши ж Ісуса, воякі взяли одіж Його, та помішану, щось літрів із сто. 40 Отож, узяли й поділили на чотири частини, по частині вони тіло Ісусове, та й обгорнули його у для кожного вояка, теж і хітона. А хітон був полотно із пáхощами, як є звичай ховати в не шитий, а вýтканий цíлій відвéруху. 24 юдей. 41 На тім місці, де Він був розп'яtyй, Тож сказали один до одного: „Не будемо знахóдився сад, а в саду новий гріб, що в дерти його, але жéреба киньмо на нього, ньому нікóли ніхто не лежав. 42 Тож отут, — — кому припадé“. Щоб збулося Писання: з-за юдейського дня Приготóлення — вони „Поділили одежду Мою між собою, і метнúли

20 А дня першого в тижні, рано вранці, як ще темно булó, прийшла Марія Магдалíна до гробу, та й бачить, що камінь від гробу відвалений. 2 Тож біжить вона та й прибуває до Сýмона Петра, та до другого учня, що Ісус його любив, та й каже до них: „Взялій Господа з гробу, і ми не знаємо, дé поклáли Його!“ 3 Тоді вийшов Петро й другий учень, і до гробу пішли. 4 Вони ж бігли обýдва укупі, але другий той учень попéреду біг, хутчіш від Петра, і перший до гробу прибув. 5 І, нахилíвшися, бачить — лежить полотно... Але він не ввійшов. 6 Прибуває і Сýмон Петро, що слíдком за ним біг, і входить до гробу, і полотно оглядає, що лежало, 7 і хустка, що була на Його голові, лежить не з плащанíцею, але бóторонь, згóренна, в іншому місці. 8 Тоді ж увійшов й інший учень, що перший до гробу прибув, і побачив, — і ввірував. 9 *Бо ще не розуміли з Писання вони, що Він має воскрéснути з мертвих.* 10 І учні вернúлися знову до сéбе. 11 А Марія стояла при гробі назóвні та ї

плакала. Плачучий, нахилилась до гробу. **12** Мої подивись. Простягни й свою руку, і
І бачить два Анголій, що в білім сиділи, — вкладій до боку Мого. І не будь ти невіруючий,
один у головах, а другий у ніг, де лежало але віруючий!“ **28** А Хома відповів і сказав
Ісусове тіло. **13** І говорять до неї вони: „Чого Йому: „Господь мій і Бог мій!“ **29** Промовляє
плачеш ти, жінко?“ Та відказує їм: „Узялій до нього Ісус: „Тому ввірували ти, що побачив
мого Господа, і я не знаю, де Його поклали. Мене? Блаженні, що не бачили й увірували!“
14 І, сказавши оце, обернулася назад, і бачить **30** Багато ж і інших ознак учинив був Ісус
Ісуса, що стояв, та вона не пізнала, що то Ісус. у присутності учнів Своїх, що в книзі оцій
15 Промовляє до неї Ісус: „Чого плачеш ти, не записані. **31** Це ж написано, щоб ви
жінко? Кого ти шукаєш?“ Вона ж, думаючи, ввірували, що Ісус є Христос, Божий Син, і
що то садівник, говорить до Нього: „Якщо, щоб, віруючи, життя мали в Ім'я Його!
пане, уяв ти Його, то скажи мені, дё поклаб
ти Його, — і Його я візьму!“ **16** Ісус мовить
до неї: „Маріе!“ А вона обернулася та по-
єврейському каже Йому: „Раббуні!“ цебто:
„Учителю мій!“ **17** Говорить до неї Ісус: „Не
торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до
Отця. Але йди до братів Моїх та їм розповій:“
Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до
Бога Мого й Бога вашого!“ **18** Іде Марія
Магдалина, та й учням звіщає, що бачила
Господа, і Він це їй сказав. **19** Того ж дня —
дня першого в тижні, — коли вечір настав, а
двері, де учні зібралися були, були замкнені,
— бо боялись юдеїв, — з'явився Ісус, і став
посередині, та й промовляє до них: „Мир
вам!“ **20** І, сказавши оце, показав Він їм
руки та бока. А учні зраділи, побачивши
Господа. **21** Тоді знобує сказав їм Ісус: „Мир
вам! Як Отець послав Мене, і Я вас посилаю!“
22 Сказавши оце, Він дихнув, і говорить
до них: „Прийміть Духа Святого! **23** Кому
гріхи простиште, — простиштесь їм, а кому
затримаєте, — то затримаються!“ **24** А Хома,
один з Дванадцятьох, званий Близнюк, із
ними не був, як приходив Ісус. **25** Інші ж
учні сказали Йому: „Ми бачили Господа!“ А
він відказав їм: „Коли на руках Його знайдуть
відцвішного я не побачу, і пальця свого
не вкладу до відцвішної рани, і своєї руки
не вкладу до боку Його, — не ввірю!“ **26**
За вісім же день знов удома були Його
учні, а з ними Й Хома. І, як замкнені двері
були, прийшов Ісус, і став посередині та й
проказав: „Мир вам!“ **27** Потім каже Хомі:
„Простягні свого пальця сюди, та на руки

21 Після цього з'явився Ісус знов Своїм
учням над морем Тіверіадським. А
з'явився отак. **2** Укупі були Сімон Петро, і
Хома, званий Близнюк, і Натанаїл, із Кані
Галілейської, і обідва сини Зеведеїв, і двоє
інших із учнів Його. **3** Говорить їм Сімон
Петро: „Піду риби вловити“. Вони кажуть до
нього: „І ми піддемо з тобою“. І пішли вони, і
всі до човна. Та ночі тієї нічого вони не
вловили. **4** А як ранок настав, то Ісус став
над берегом, але учні не знали, що тó був
Ісус. **5** Ісус тоді каже до них: „Чи не маєте,
діти, якоїсь поживи?“ — „Ні“, вони відказали.
6 А Він їм сказав: „Закиньте нéвода праворуч
від човна, то й знайдете!“ Вони кинули, — і
вже не могли його витягнути із-за бéзлічі
риби. **7** Тоді учень, якого любив був Ісус,
говорить Петрові: „Це ж Господь!“ А Сімон
Петро, як зачув, що Господь то, накинув
на себе одéжину, — бо він був нагий, — та
й кинувся в море. **8** Інші ж учні, що були
недалеко від берега — якихось ліктів з двісті
— припливли човником, тягнучи нéвода з
рибою. **9** А коли вони вийшли на землю, то
бачать розлóжений жар, а на нім рибу й хліб.
10 Ісус каже до них: „Принесіть тієї риби, що
оцене ви вловили!“ **11** Пішов Сімон Петро та
й на землю витягнув нéвода, повного риби
великої, — сто п'ятдесят три. І хоч стільки
було її, — не продерся проте нéвід. **12** Ісус
каже до учнів: „Ідіть, снідайте!“ А з учнів
ніхто не навáжився спитати Його: „Хто Ти
такий?“ Бо знали вони, що Господь то. **13**
Тож підходить Ісус, бере хліб і дає їм, так
само ж і рибу. **14** Це вже втретє з'явився

Iсус Своїм учням, як із мертвих воскрéс. 15 Як вони вже поснідали, то Iсус промовляє до Сімона Петра: „Сімоне, сину Йóнин, — чи ти любиш менé більше цих?“ Той каже Йому: „Так, Гóсподи, — відаеш Ти, що кохаю Тебе!“ Промовляє Йому: „Паси ягнята Мої!“ 16 I говорить Йому Він у друге: „Сімоне, сину Йóнин, — чи ти любиш Менé?“ Той каже Йому: „Так, Гóсподи, — відаеш Ти, що кохаю Тебе!“ Промовляє Йому: „Паси вівці Мої!“ 17 Утретє Він каже Йому: „Сімоне, сину Йóнин, — чи кохаєш Менé?“ Засмутився Петро, що спитав його втретє: „Чи кохаєш Менé?“ I він каже Йому: „Ти все відаеш, Гóсподи, — відаеш Ти, що кохаю Тебе!“ Промовляє до нього Iсус: „Паси вівці Мої! 18 Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли був ти молодший, то ти сам підперізувався, і ходив, кудý ти бажав. А коли постарієш, — свої руки простягнеш, і інший тебе підперéже, і поведé, куди не захочеш“. 19 А оце Він сказав, щоб зазначити, якою то смертю той Бога прослáвить. Сказавши таке, Він говорить Йому: „Іди за Мною!“ 20 Обернувшись Петро, та й ось бачить, що за ним слíдкомá йде той учень, якого любив Iсус, який на вечері до лóння Йому був схилився й спитав: „Хто, Гóсподи, видасть Тебе?“ 21 Петро, як побачив того, говорить Iсусові: „Гóсподи, — цей же що?“ 22 Промовляє до нього Iсус: „Якщо Я схотíв, щоб він позостáвся, аж поки прийdý, — що до тóго тобí? Ти йди за Мною!“ 23 I це слово рознéлось булó між братáми, що той учень не вмре. Протé Iсус не сказав Йому, що не вмре, а: „Якщо Я схотíв, щоб він позостáвся, аж поки прийdý, — що до тóго тобí?“ 24 Це той учень, що свíдчить про це, що й оце написав. I знаємо ми, що правдиве свíдóцтво його! 25 Багато є й іншого, що Iсус учинив. Але дúмаю, що коли б написати про все те зокréма про кожне, то й сам свíт не вмістив би написаних книг! Амíнь.

І я, Іван, бачив місто святе, Новий Єрусалим, що сходив із неба від Бога, що був приготуваний, як невіста, прикрáшена для чоловіка свого. I почув я гучний голос із престолу, який клíкає: „Оцé оселя Бога з людьми, і Він житиме з ними!

Вони бúдуть народом Його, і Сам Бог буде з ними“,

Об'явлення 21:2-3

Об'явлення

19 По цьому почув я нáче гучний голос великого нáтовпу в небі, який говорив: „Алілúя! Спасіння, і слава, і сила Господéви нашему, 2 правдиві бо та справедливі судí Його, бо Він засудив ту велику розпушницю, що землю зіпсула своєю розпустою, і помстив за кров Своїх рабів з її рук!“ 3 I вдруге сказали вони: „Алілúя! I з неї дим виступає на вічні віки!“ (aiōn g165) 4 I попáдали двадцять чотири старці й чотири тварíни, і поклонилися Богові, що сидить на престолі, говорячи: „Амінь, алілúя!“ 5 A від престолу вийшов голос, що клíкав: „Хваліть Бога нашого, усі раби Його, і всі, хто боїться Його, і малі, і велиki!“ 6 I почув я нíби голос великого нáтовпу, і нáче шум великої води, і мов голос громів гучних, що вигукували: „Алілúя, бо запанував Господь, наш Бог Вседержитель! 7 Радíмо та тішмося, і даймо славу Йому, бо весíля Агнця настало, і жона Його себе приготувáла!“ 8 I їй дáно було зодягнутися в чистий та світлий вісóн, бо вісóн — то праведність святих. 9 I сказав він мені: „Напиши: Блаженнí покликанí на весíльну вечерю Агнця!“ I сказав він мені: „Це правдиві Божí слова!“ 10 I я впав до його нíг, щоб вклонитись йому. А він каже мені: „Таж нí! Я спíвслуга твíй та братів твоїх, хто має засвідчення Ісусове, — Богові вклонися!“ Bo засвідчення Ісусове, — то дух прoroцтва. 11 I побачив я небо відкрите. I ось бíлý кíнь, а Той, Хто на ньому сидíв, зветься Вíрний i Правдивий, і Він праведно судить i воює. 12 Очі Його — немов пólum'я огнянé, а на голові Його — багато вінцíв. Він іm'я мав написане, якого не знає ніхто, тільки Він Сам. 13 I зодягнений був Він у шату, покráшенну кров'ю. А Йому на іm'я: Слово Боже. 14 A вíйська небесні, зодягнені в бíлý та чистий вісóн, їхали вслід за Ним на білих кóнях. 15 A з Його уст виходив гострій меч, щоб ним бити нарóди. I Він пástиме їх залізним жезлом, і Він буде топтати чавíло вина лютого гнíву Бога Вседержítеля! 16 I Він має

на шаті й на стéгнах Своїх написане ймення: „Цар над царями, і Господь над панами“. 17 I бачив я одного ангола, що на сонці стояв. I він гучним голосом клíкнув, кáжучи до всіх птахів, що серед неба лíтали: „Ходíть, — i зберіться на велику Божу вечерю, 18 щоб ви їli тіла царів, і тіла тýсячників, і тіла сильних, і тіла кóней i тих, хто сидить на них, i тіла всіх вільних i рабів, i маліх, i великих“. 19 I я побачив звíріну, i зéмних царів, i вíйська їхні, зібрані, щоб учинити вíйну з Тим, Хто сидить на конí, та з вíйськом Його. 20 I схóплена була звíріна, а з нею неправдивий пророк, що ознаки чинив перед нею, що ними зів тих, хто знамéно звíріни прийняв i поклонився був óбразовí її. Обое вони були вкінені живими до огняного озера, що сíркою горіло. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21

A решта побита була мечем Того, Хто сидів на конí, що виходив із уст Його. I все птаство наїлося їхніми трупами.

20 I бачив я ангола, що схóдив із неба, що мав ключа від безодні, i кайдáни велиki в руці своїй. (Abyssos g12) 2 I схопíв вій змія, вужá стародавнього, що дíявол він i сатана, i з'язв його на тисячу рóків, — 3 та й кинув його до безодні, i замкнув його, i печатку над ним поклав, щоб нарóди не звóдив уже, аж поки не скíнчиться тисяча рóків. A по цóму він розv'язаний буде на короткий час. (Abyssos g12) 4 I бачив я престоли та тих, хто сидів на них, — i суд їм був дáний, — i душі стятих за свíдчення про Ісуса й за Слово Боже, які не вклонилися звíріні, aní óбразовí її, i не прийняли знамéна на чóла свої та на руку свою. I вони ожилí, i царювали з Христом тисячу рóків. 5 A інші померлі не ожилí, аж поки не скíнчиться тисяча рóків. Це перше воскresínnia. 6 Блажennий i святий, хто має частку в першому воскresínni! Над ними друга смерть не матиме вláди, але вони будуть священиками Бога й Христа, i царюватимуть з Ним тисячу рóків. 7 Коли ж скíнчиться тисяча рóків, сатана буде вýпущений із в'язниці своєї. 8 I вýде він звóдити нарóди, що вони на чотирох краях

землі, Гóга й Magóga, щоб зібрати їх до бóю, а число їхнє — як мóрський пісок. 9 I вийшли вони на ширину землі, і оточили тáбір святих та улóблene місто. I зíйшов огонь з неба, — і пожер їх. 10 A диявол, що звóдив їх, був укинений в озеро ogняné та сíрчáне, де зvíріна й пророк неправдивий. I мучені будуть вони день і ніч на вíчні вíki. (aiðn g165, Limnë Pyr g3041 g4442) 11 I я бачив Агнця". 10 I заніс мене духом на гору велику й престола великого білого, і Того, Хто на високу, і місто велике мені показав, — святий ньюму сидів, що від лиця Його втекла земля Єрусалýм, що сходив із неба від Бога. 11 й небо, і місця для них не знайшлóся. 12 Славу Божу він мас. А світлість його подібна I бачив я мертвих малих і великих, що до каменя дорогоцінного, як каменя я́списа, стояли перед Богом. I розгорну́лися книги, і що блищить, як криштálъ. 12 Мур воно мало розгорнулась інша книга, — то книга життя. великий і високий, мало дванадцять брам, I сúджено мертвих, як написано в книгах, за а на брамах дванадцять анголів та ймення вчинками їхніми. 13 I далó море мертвих, написані, а вони — імення дванадцятьох що в ньюму, і смерть і ад дали мертвих, племéн синів Ізраїля. 13 Від схóду три брами, і що в них, — і сúджено їх згідно з їхніми від півночі три брами, і від півдня три брами, вчинками. (Hadēs g86, Limnë Pyr g3041 g4442) 14 Смерть же та ад були і від захóду три брами. 14 I міський мур мав вкинені в озеро ogняné. Це друга смерть, — дванадцять підвалин, а на них дванадцять озеро ogняné. (Hadēs g86, Limnë Pyr g3041 g4442) 15 A хто не знайшовся написаний в книзі життя, той укýненій буде в озеро ogняné. (Limnë Pyr г3041 g4442)

21 I бачив я небо новé й новý землю, перше бо небо та перша земля проминули, і моря вже не булó. 2 I я, Іван, бачив місто святе, Новýй Єрусалýм, що схóдив із неба від Бога, що був приготóваний, як невíста, прикрáшена для чоловíка свого. 3 I почув я гучний голос із престолу, який клýкав: „Оцé оселя Бога з людьмí, і Він житиме з ними! Вони бúдуть народом Його, і Сам Бог буде з ними“, 4 „Бог кожнú слýзову з очей їхníх зíтрé“, і не буде вже смерти. Aní смутку, aní крику, aní болю вже не бúде, бо перше минулося!“ 5 I сказав Той, Хто сидить на престолі: „Ось новé все творіó!“ I говорить: „Напиши, що словá цí правдиві та вíрni!“ 6 I сказав Він мені: „Сталося! Я Альфа й Oméga, Почáток і Kíнець. Xto прагне, тому дармо Я дам від джéрела живої води. 7 Переможець наслíдить усе, і Я бýду Богом для ньюго, а він Мені буде за сина! 8 A лякливим, і невíрним, і мерзкýм,

і душогубам, і розпусникам, і чарівникам, і ідолánam, і всім неправдомовцям, — їхня частина в озері, що горить огнем та сíркою“, а це — друга смерть! (Limnë Pyr g3041 g4442) 9 I прийшов до мене один із семи анголів, що мають сім чаш, напóвнених сímomá останніми карами, та й промовив до мене, говорячи: „Ходи, покажу я тобі невíсту, жону й небо, і місця для них не знайшлóся. 12 Славу Божу він мас. А світлість його подібна а на брамах дванадцять анголів та ймення написані, а вони — імення дванадцятьох племéн синів Ізраїля. 13 Від схóду три брами, і від півночі три брами, і від півдня три брами, і від захóду три брами. 14 I міський мур мав дванадцять підвалин, а на них дванадцять імен дванадцяти апóстолів Агнця. 15 A той, хто зо мною говорив, мав міру, — золоту тростíну, щоб змíряти місто, і брами його і його мур. 16 A місто чотирикутне, а довжина його така, як і ширинá. I він змíряв місто тростíною на дванадцять тисяч стадíй; довжинá, і ширинá, і вишинá його ріvní. 17 I змíряв він мура його на сто сорок чотири лíктí міри лóдської, яка й міра ангола. 18 Його мур був збудóваний з я́спису, а місто було — щире золото, подібne до чистого скла. 19 Підвалини муру міськóго прикрáшеннí були всяким дорогоцінним камíнням. Перша підвáлина — я́спис, друга — сапfír, третя — халкídón, четверта — смárágd, 20 p'ята — сардónícs, шоста — сárdíj, сьома — хризолít, восьма — берíl, дев'ята — топáz, десята — хрисопrác, одинадцята — якínt, дванадцята — ametíst. 21 A дванадцять брам — то дванадцять перлíni, і кожна брама зокréma булá з однієї перлíni. A вулицí міста — щире золото, прозóрі, як скло. 22 A храму не бачив я в ньюму, бо Господь, Бог Вседержитель — то йому храм і Агнecь. 23 I місто не має потреби нí в сонцí, нí в місяцí, щоб у ньюму свíтили,

— слава бо Божа Його освітила, а світильник право на дерево життя, і ввійти брамами в для нього — Агнець. 24 І наріди ходитимуть місто! 15 А поза ним будуть пси, і чарівникій, у світлі його, а земні царі принесуть свою і розпусники, і душогуби, і ідоляни, і кожен, славу до нього. 25 А брами його зачиняться хто любить та чинить неправду. 16 Я, Ісус, не будуть удень, бо там нічі не буде. 26 І послав Свого Ангола, щоб засвідчити вам принесуть до нього славу й честь нарідів. 27 це у Церквах. Я корінь і рід Давідів, зоря І не ввійде до нього ніщо нечисте, ані той, ясна і досвітня! 17 А Дух і невіста говорять: хто чинить гидоту й неправду, але тільки ті, „Прийди!“ А хто чує, хай каже: „Прийди!“ і хто записаний у книзі життя Агнця.“

22 І показав він мені чисту ріку живої води, ясну, мов кришталь, що випливала з престолу Бога й Агнця. 2 Посеред його вулиці, і по цей бік і по той бік рікі — дерево життя, що родить дванадцять раз плоди, кожного місяця приносячи плід свій. А листя дерев — на вздороблення нарідів. 3 І жодного прокляття більше не буде. І буде в ньому престол Бога та Агнця, а ради Його будуть служити Йому, 4 і побачать лице Його, а Ймення Його — на їхніх чолах.

5 А нічі вже більше не буде, і не буде потреби в світлі світильника, ані в світлі сонця, бо освітлює їх Господь, Бог, а вони царюватимуть вічні вікі. (аіон 9:165) 6 І сказав він до мене: „Це вірні й правдиві слова, — а Господь, Бог духів пророчих, послав Свого ангола, щоб він показав своїм рабам, що незабаром статися мусить. 7 Otto, незабаром прихіджу. Блаженний, хто зберігає пророчі слова цієї книги!“ 8 І я, Іван, чув і бачив оце. А коли я почув та побачив, я впав до ніг ангола, що мені це показував, щоб вклонитись Йому. 9 І сказав він до мене: „Так ні! Бо я співслуга твій і братів твоїх пророків, і тих, хто зберігає слова цієї книги. Богові вклонися!“ 10 І сказав він до мене: „Не запечатуй слів пророцтва цієї книги. Час бо близький! 11 Неправедний — хай чинить неправедність ще, і поганий — хай ще опоганюється. А праведний — хай ще чинить праведність, а святий — нехай ще освячується! 12 Otto, незабаром прихіджу, і зо Мною заплата Моя, щоб кожному віддати згідно з ділами його. 13 Я Альфа й Омега, Перший і Останній, Початок і Кінець. 14 Блаженні, хто випере шаті свої, щоб мати

хто праґне, хай прийде, і хто хоче, хай воду життя бере дармо!“ 18 Свідкую я кожному, хто чує слова пророцтва цієї книги: Коли хто до цього додастъ що, та накладе на нього Бог карі, що написані в книзі оцій. 19 А коли хто що відімне від слів книги пророцтва цього, то відімне Бог частку його від дерева життя, і від міста святого, що написане в книзі оцій. 20 Той, Хто свідкүє, говорить оце: „Так, — незабаром прийдү!“ Амінь. Прийди, Господи Ісусе! 21 Благодатъ Господа нашого Ісуса Христа зо всімá вами! Амінь.

66 Вірші

Український at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

Буття 9:8 І сказав Бог до Ноя та до синів його з ним, кажучи: 9:9 „А Я, — ось Свого заповіта укладаю Я з вами та з вашим потомством по вас. 9:10 І з кожною живою душою, що з вами: серед птаства, серед худоби, і серед усієї земної звірині з вами, від усіх, що виходять з ковчегу, до всієї земної звірини. 9:11 І укладу заповіта Свого з вами, і жодне тіло не буде вже знищено водою потопу, і більш не буде потопу, щоб землю нищити“. 9:12 І Бог промовляє: „Оце знак заповіту, що даю Я його поміж Мною та вами, і поміж кожною живою душою, що з вами, на вічні покоління: 9:13 Я веселку Свою дав у хмарі, і стане вона за знака заповіту між Мною та між землею.

Вихід 14:13 І сказав Мойсей до народу: „Не бійтесь! Стійте, і побачите спасіння Господа, що вчинить вам сьогодні. Бо єгиптян, яких бачите сьогодні, більше не побачите їх уже повіки! 14:14 Господь буде воювати за вас, а ви мовчіть!“

Левит 20:26 І будьте для мене святі, бо святий Я, Господь. І Я відділю вас від тих нарідів, щоб ви були Мої.

Числа 6:24 Нехай Господь поблагословить тебе, і нехай Він тебе стереже! 6:25 Нехай Господь засяє на тебе лицем Своїм, і нехай буде милостивий до тебе! 6:26 Нехай Господь зверне на тебе лицо Своє, і хай дасть тобі мир!

Повторення Закону 18:18 Поставлю Пророка для них з-поміж їхніх братів, Такого, як ти, і дам Я слова Свої в уста Його, і Він їм говоритиме все, що Я накажу. 18:19 І станеться, кожен, хто не слухатиме слів Моїх, що Той Пророк говоритиме Моїм Ім'ям, — Я покарашого.

Ісус Навин 1:7 Тільки будь дуже сильний та відважний, щоб додерживати чинити за всім тим Законом, що наказав був тобі Мойсей, Мій раб, — не відхилишся від нього ні правобруч, ні лівобруч, щоб щастило тобі в усьому, де ти будеш ходити. 1:8 Нехай книга цього Закону не відйде від твоїх уст, але будеш роздумувати про неї вдень та вночі, щоб додерживати чинити все, що написано в ній, бо тоді зробиш щасливими дороги свої, і тоді буде щастити тобі. 1:9 Чи ж не наказав Я тобі: будь сильний та відважний? Не бійся й не лякайся, бо з тобою Господь, Бог твій, у усьому, діти будеш ходити“.

Книга Суддів 2:7 І служив народ Господéві по всі дні Ісуса та по всі дні стáрших, які продовжили дні свої по Ісусі, що бачили всякий великий чин Господа, якого зробив Він Ізраїлеві.

Рут 1:16 А Рут відказала: „Не силуй мене, щоб я покинула тебе, щоб я вернулася від тебе, бо куди пíдеш ти, туди пíдú й я, а де житимеш ти, там житиму й я. Нарóд твíй буде мíй народ, а Бог твíй — мíй Бог. **1:17** Де помреш ти, там помру й я, і там буду похована. Нехай Господь зробить мені так, і так нехай дадасть, і тільки смерть розлучить мене з тобою“.

1 Самуїлова 16:7 Та Господь сказав Самуїлові: „Не дивись на обличчя його та на високість зросту його, бо Я відкинув його Собі! Но Бог бачить не те, що бачить людýна: чоловíк бо дивиться на лицé, а Господь дивиться на серце“.

2 Самуїлова 7:22 Тому Ти великий, Господи Боже, бо немає такого, як Ти, і немає Бога, окрім Тебе, згíдно з усім, що ми чули своїми ушíма.

1 царів 2:3 І будеш ти стерегтí накáзи Господа, Бога свого, щоб ходити Його дорогами, щоб стерегтí постанови Його, заповіді Його, та устави Його й свíдчення Його, як писано в Мойсеєвім Законі, щоб тобі щастило в усьому, що будеш робити, і скрізь, куди зvéрнешся,

2 царів 22:19 За те, що зм'якло твоє серце, і ти впокорíвся перед Господнім лицем, коли почув, щó Я говорив про це місце та про мéшканців його, що вони стануть спустошенням та проклáттям, і що ти роздер шати свої та плакав перед Моїм лицем, то Я також почув, — говорити Господь.

1 хроніки 29:17 І я знаю, Боже мíй, що Ти вивíдуєш серце й любиш щирість. У щирості серця свого я пожéртував це все, а тепер бачу я з радістю нарóд Твíй, який знахóдиться тут, що жертує себе Тобі.

2 хроніки 7:14 і впокоря́ться люди Мої, що над ними кличеться Ім'я Мое, і помóляться, і бýдуть шукати Ім'я Могó, і повернуть зо злих своїх доріг, то Я вислухаю з небéс, і прощý їхній грíх, та й вилíкую їхній Край!

Ездра 7:10 Бо Ездра приготóвив своє серце дослíджувати Господнього Закóна, і виконувати його, і навчати в Ізраїлі устава та права.

Неемія 6:3 І послав я до них послів, говорячи: „Я робló велику працю, і не мóжу прийти. Нáшо буде перервана ця праця, як кину її та пíдú до вас?“

Естер 4:14 Бо якшо справдí будеш ти мовчáти цього часу, то полéгшення та врятувáння прийде для юдеїв з іншого місця, а ти та дíм твого батька погинете. А хто знає, чи не на час, як оцей, досяглá ти царства!“

Йов 19:25 Та я знаю, що мíй Викупítель живий, і останнього дня Він пíддýме із пороху

Псалми 23:1 Псалом Давидів. **23:2** на пасови́ськах зелених осéлить менé, на тиху воду мене запровáдить! **23:3** Він душу мою відживляє, провáдить менé ради Ймéння Свого по стежkáх справедливости. **23:4** Коли я пíдú хоча б навíть долиною смертної тémряви, то не буду боятися злого, бо Ти при мені, — Твоє жéзло й Твíй посох — вони мене вtíшать! **23:5** Ти передо мною трапéзу зготóвив при моїх ворогах, мою гóлову Ти намастíв був оливовою, моя чаша — то нáдмíр питтý! **23:6** Тільки добрó й милосердя мене супровóдити будуть по всі дні моого життя, а я пробувáтиму в домі Господньому довгí часý!

Приповіті 3:5 Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся!

3:6 Пізнавай ти Його на всіх дорóгах своїх, і Він випростує твої стежки.

Екклезіяст 3:10 Я бачив роботу, що Бог був дав лóдським синам, щоб трудались над нею,

3:11 — усе Він прегáрним зробив свого часу, і вічність поклав їм у серце, хоч не розуміє людина тих дíл, що Бог учинив, від початку та аж до кінця.

Пісня над піснями 2:4 Він впровадив мене до винárні, а прáпор його надо мною — любов!

Ісаї 9:6 Бо Дитя народíлося нам, дáний нам Син, і вláда на рамéнах Його, і кликнуть ім'я Йому: Дýвний Порáдник, Бог сильний, Отець вічности, Князь миру. 9:7 Без кінця буде мнóжитися панувáння та мир на троні Давида й у цárстві його, щоб поставити міцно його й щоб пíдперти його правосúддям та правою відтепéр й аж навíki, — рévnість Господа Саваóта це зробить!

Єремія 1:4 „І прийшло мені слово Господнє, говóрячи: 1:5 Ще поки тебе вформувáv в утрóбі матерній, Я пíзвав був тебе, і ще поки ти вийшов із нутrá, тебе посвятив, дав тебе за пророка нарóдам! 1:6 А я віdpoví: О, Господи, Боже, таж я промовляти не вмію, бо я ще юнák! 1:7 Господь же мені відкáзav: „Не кажи: „Я юнак“, бо ти пíдеш до всіх, куди тільки пошлó Я тебе, і скажеш усе, що тобі накажу! 1:8 Не лякайсь перед ними, бо Я бúду з тобою, щоб тебе рятувати, говорить Господь! 1:9 I простýаг Господь руку Свою, і доторкнúvсь моїх уст та й до мене сказав: Ось Я дав в твої úста слова Мої! 1:10 Дивись, — Я сьогодні призначив тебе над нарóдами й цárствами, щоб виривати та бýрити, і щоб губити та руйнувати, щоб будувати й насаджувати!

Плач Єремії 3:21 Още я нагáдую серцеві своєму, тому то я маю надію: 3:22 Це милість Господня, що ми не погíнули, бо не нокінчíлось Його милосердя, — 3:23 новé воно кожного ранку, велика бо віrnість Твоя!

Єзекíль 36:26 I дам вам новé серце, і новóго духа дам у ваше нутró, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті. 36:27 I духа Свого дам Я до вашого нутrá, і зроблю Я те, що уставами Моїми будете ходити, а постанóви Мої будете стерегти та викóнувати.

Даниїл 3:16 Шадрах, Мешах та Авед-Него віdpovílý та й сказали царévi Навуходонóсорові: „Ми не потребуємо віdpovídati тобі на це слово. 3:17 Якщо наш Бог, Якому ми служимо, може врятувати нас з палахкотючої огнénnoї печі, то Він урятує й з твої руки, о цáрю! 3:18 А якщо ні, нехай буде тобі, о цáрю, знáне, що богам твоїм ми не служимо, а золотому боввáнові, якого ти поставил, не бúдемо вклоня́tisya!“

Осія 6:6 Bo Я милости хочу, а не жертви, і Богопíznánnia — більше від цílopaleny.

Йоїл 2:28 I бúде потому, — виллю Я Духа Свого на кожне тіло, і пророкува́тимуть ваші синíй й ваши дочки, а вашим старýм будуть снítisya сни, юнакí ваши бачити будуть видínnia. 2:29 I також на рабів та невíльниць за тих днів виллю Духа Свого. 2:30 I дам Я озnaки на небі й землі, — кров та огонь, та стовпí диму. 2:31 Заміниться сонце на тéмність, а місяць — на кров перед прихóдом Господнього дня, великого та страшного! 2:32 I станеться, — кожен, хто клíкати буде Господнє Ім'я, той спасеться, бо на Сіонській горі та в Єрусалимі буде спасíння, як Господь говорив, та для тих позостáлих, що Господь їх покличе.

Амос 5:24 і хай течé правосúддя, немов та вода, а справедливість — як сильний потík!

Овдій 1:15 Бо близький день Господній над усіма нарбдами, — як зробив ти, то так і тобі буде зроблено: вéрнеться на твою голову чин твій!

Йона 2:6 Я зійшов аж до спóду гори, а земля — її зáсуви стали за мною навíки! Та пíдїмеш із ями життя моє, Господи, Боже Ти мíй! 2:7 Як у мені омлівала душа моя, Господа я спогадáв, — і молитва моя ця до Тебе долінула, до храму святого Твого! 2:8 Тí, що тримаються мáрних божкíв, — свого Милосердного кидають. 2:9 А я голосною подякою принесу Тобі жертву, про що присягав я, те вíконаю. Спасіння — у Господа!

Михей 6:8 „Було тобі вíявлено, о людíно, щó добро, і чого пожадає від тебе Госпóдь, — нічого, а тільки чинíти правосúдя, і милосéрдя любити, і з твоїм Богом ходíти сумíрно“.

Наум 1:2 „Палкíй Бог, і мстíвий Госпóдь, Госпóдь мстивий та лютíй, — Госпóдь мстивий до тих, хто Його ненавидить, і пам'ятає про кривду Своїх ворогів. 1:3 Госпóдь довготерпелíй i великої потúги, та очистити винного — Він не очистить. Госпóдь — у бурі та в вíхрі дорóга Його, а хмара — від стíп Його кúрява.

Авакум 3:17 Коли б фíгове дерево не зацвіло, і не булó б урожáю в виноградниках, обманíло зайнýття оливкою, а поле їжí не вродило б, позникала отара з кошáри і не стало б в обóрах худоби, — 3:18 то я Гóсподом тíшитись буду й тодí, радíтиму Богом спасіння свого! 3:19 Бог Госпóдь — моя сила, і чинить Він нóги мої, як у лáні, і вóдить мене по висóтах!“ Для диригента хору на моїх стрúнних знаряддях.

Софонія 3:17 Госпóдь, Бог твíй, серед тебе, — Вéлет спасé! Він у радості буде втішáтись тобою, обновить любов Свою, зо спíвом втішáтися буде тобою!

Огій 1:4 „Чи час вам сидіти по ваших домáх, покритих кáфлями, хоч дíм цей збúрений? 1:5 А тепер отак промовляє Госпóдь Саваóт: Звернítь ваше серце до ваших дорíг! 1:6 Багато ви сієте, та збираєте мало, їсте, — та не насичуєтесь, п'єте — та не напиваєтесь, зодягáєтесь — та не тепло вам, а той, хто заробляє, заробляє для дíрявого гаманця. 1:7 Так говорить Госпóдь Саваóт: Звернítь ваше серце до ваших дорíг!

Захарія 12:10 А на Давидів дíм та на ерусалимського мéшканця Я виллю Духа милости та молитви. I бýдуть дивитись на Мéне, Кого проколóли, i бýдуть за Ним голосíти, як голосятись за одинцéм, i гíрко заплачуть за Ним, як плачуть за пéрвенцем.

Малахії 4:2 А для вас, хто Ймéння Мойóго боїтесь, зíйде Сонце Праведности та лíкувáння в проміньях Його, — і ви вíйдете та поскакáєте, мов тí сítí телýта! 4:3 I безбожних топтати ви будете, бо станутъ за пóпіл вони пíд п'ятáми нíг ваших у той день, що Його Я вчинí, промовляє Госпóдь Саваóт.

Від Матвія 28:18 А Ісус пíдїшов і промовив до них та й сказав: „Дáна Мені всяка вláда на небí й на землі. 28:19 Тож iдіть, і навчíть всí нарóди, христячи їх в їм'я Отця, і Сина, і Святого Духа, 28:20 навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. I ото, Я перебувáтиму з вами повсякдénно аж до кíнця вíку“! Амíнь. (αῖον γ165)

Від Марка 1:14 А коли Іван вíданий був, то прийшов Ісус до Галілеї, і проповідував Божу Євáнгелію, 1:15 і говорив: „Збулися часи, — і Боже Царство наблізилось. Покайтесь, і вíруйте в Євáнгелію!“ 1:16 А коли Він проходив біля Галіléйського моря, то побачив Сýмона та Андрíя, брата Сýмонового, що нéвода в море закидали, — бо рибалки були.

1:17 І сказав їм Ісус: „Ідіть услід за Мною, — і зроблю, що станете ви ловцями людей“. 1:18 І зараз вони свого нéвода кинули, — та й пішли вслід за Ним.

Від Луки 4:18 „На Мені Дух Господній, бо Мене Він помáзвав, щоб Добру Новíну звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полонéним визвóлення, а незрячим прозріння, відпустити на волю пому́чених,

Від Івана 3:16 Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однорóдженого, щоб кожен, хто вíрує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. (aiōnios g166) 3:17 Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудíв, але щоб через Нього світ спасся.

Дії 1:7 А Він їм відказав: „То не ваша справа знати час та добý, що Отець поклáв у владі Своїй. 1:8 Та ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками бúдете в Єрусалимі, і в усій Юдеї та в Самарії, та аж до останнього краю землї“.

До римлян 11:32 Бо замкнув Бог усіх у непoслух, щоб помилувати всіх. (eleēsē g1653) 11:33 О глибійно багатства, і премудrosti, і знання Божого! Які недовідомі прýсути Його, і недосліджені дороги Його! 11:34 „Бо хто розум Господній пíзнав? Або хто був дорадник Йому? 11:35 Або хто давніш Йому дав, і йому бúде віддáно?“ 11:36 Бо все з Нього, через Нього і для Нього! Йому слава навíки. Амíнь. (aiōn g165)

1 до коринтян 6:9 Хіба ви не знаєте, що неправедні не вспадkуþуть Божого Царства? Не обмануйте себе: ні розпýсники, ні ідолýни, ні перелóбники, ні блудодíйники, ні мужолóжники, 6:10 ні злодíї, ні користолóбці, ні п'яñці, ні злорíки, ні хижакí — Царства Божого не вспадkуþуть вони! 6:11 І такими були дехто з вас, але ви обмились, алé освятились, алé виправдалися Іменем Господа Ісуса Христа й Духом нашого Бога.

2 до коринтян 5:17 Тому то, коли хто в Христi, той створíння новé, - стародавнє минуло, ото стало новé! 5:18 Усе ж від Бога, що нас примирив із Собою Ісусом Христом і дав нам служіння примíрення, 5:19 бо Бог у Христi примирив світ із Собою Самим, не зважávши на їхні провини, і поклав у нас слово примíрення. 5:20 Оце ми як посли замість Христа, нíби Бог благає через нас, благаємо замість Христа: примирíться з Богом! 5:21 Бо Того, Хто не відав грíха, Він учинив за нас грíхом, щоб стали ми Божою праведністю в Нім!

До галатів 1:6 Дивуюся я, що ви так скоро відхíлюетесь від того, хто покликав Христовою благодаттю вас, на іншу Євáнгелю, 1:7 що не інша вона, але деякі є, що вас непокоять, і хочуть перевернути Христову Євáнгелію.

До ефесян 2:1 І вас, що мертві були через ваші провини й грíхи, 2:2 в яких ви колись проживали за звичаєм вíку цього, за волею князя, що панує в повíтрі, духа, що працює тепер у неслухнýних, (aiōn g165) 2:3 між якими й усі ми проживали колись у пожадливостях нашого тіла, як чинили волю тіла й думóк, і з природи були дíтьмí гніву, як і інші, - 2:4 Бог же, багатий на милосердя, через Свою превелику любов, що нею Він нас полюбив, 2:5 і нас, що мертві були через прогрíхи, оживив разом із Христом, — спасені ви благодáttю, - 2:6 і разом із Ним воскресив, і разом із Ним посадив на небесних місцях у Христi Ісусi, 2:7 щоб у наступних вíках показати безмíрне багатство благодáttі Своїї в дôбрості до нас у Христi Ісусi. (aiōn g165) 2:8 Бо спасені ви благодáttю через вíру, а це не від вас, то дар Божий, 2:9 не від дíл, щоб ніхто не хвалився. 2:10 Бо ми — Його твóрivo, стvórení в Христi Ісусi на добrі díla, які Бог наперед приготувáv, щоб ми в них перебувáli.

До филип'ян 3:7 Але те, щó для мене булó за надбáння, те ради Христа я за втрату вважав. 3:8 Тож усе я вважаю за втрату ради переважного познáння Христа Ісуса, моего Господа, що

я ради Нього відмовився весього, і вважаю все за сміття, щоб придбати Христа, 3:9 щоб знайтися в Нім не з власною праведністю, яка від Закону, але з тією, що з віри в Христа, праведністю від Бога за вірою,

До колоссян 1:15 Він є образ невидимого Бога, рόдженій перш усікого творіва. 1:16 Бо то Ним створено все на небі й на землі, видиме й невидиме, чи то престоли, чи то господства, чи то влади, чи то начальства, — усе через Нього й для Нього створено! 1:17 А Він є перший від усього, і все в Нім стоїть. 1:18 І Він — Голова тіла, Церкви. Він початок, первороджений з мертвих, щоб у всьому Він мав пурпурство. 1:19 Бо вгодно булó, щоб у Нім перебувала вся повнота, 1:20 і щоб Ним поєднати з Собою все, примиривши кров'ю хреста Його, через Нього, чи то земне, чи то небесне.

1 до солунян 4:1 А далі, братя, просимо вас та благаємо в Господі Ісусі, щоб, як прийняли ви від нас, як належить поводитись вам та додобувати Богові, — як ви й поводитеся, — щоб у тому ще більше зростали! 4:2 Бо ви знаєте, які вам накази дали ми Господом Ісусом. 4:3 Бо це воля Божа, — освячення ваше: щоб ви береглись від розпусти, 4:4 щоб кожен із вас умів тримати начиння своє в святості й честі, 4:5 а не в пристрасній похоті, як і „погани, що Бога не знають“.

2 до солунян 3:6 А ми вам наказуємо, братя, Ім'ям Господа Ісуса Христа, щоб ви цуралися кожного брата, що живе по-ледачому, а не за переданням, яке прийняли ви від нас. 3:7 Самі бо ви знаєте, як належить наслідувати нас. Бо ми поміж вами не сідні справляли, 3:8 і хліба не юї ні в кого даремно, але в перевтомі й напріженні день і ніч працювали, щоб не бути нікому із вас тягарем, 3:9 не тому, щоб ми влади не мали, але щоб себе за взірця дати вам, щоб нас ви наслідували. 3:10 Бо коли ми в вас перебували, то це вам наказували, що як хто працювати не хоче, — нехай той не єсть!

1 Тимофію 2:1 Отже, перш усе я благаю чинити молитви, благання, прохання, подяки за всіх людей, 2:2 за царів та за всіх, хто при владі, щоб могли ми провадити тихе й мирне життя в усій побожності та чистості. 2:3 Бо це добре й приємне Спасителеві нашому Богові, 2:4 що хоче, щоб усі люди спаслися, і прийшли до пізнання правди. 2:5 Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, — людина Христос Ісус,

2 Тимофію 2:8 Пам'ятай про Ісуса Христа з насіння Давидового, що воскрес із мертвих, за моєю Евангелією, 2:9 за яку я терплю муки аж до ув'язнення, як той злочинець. Але Слова Божого не ув'язнити! 2:10 Через це переношу я все ради вибраних, щоб і вони доступили спасіння, що в Христі Ісусі, зо славою вічною. (*aiōn g166*)

До Тита 2:11 Бо з'явилася Божа благодать, що спасає всіх людей, 2:12 і навчає нас, щоб ми, відчуравши безбожності та світських пожадливостей, жили помірковано та праведно, і побожно в теперішньому віці, (*aiōn g165*) 2:13 і чекали блаженної надії та з'явлення слави великого Бога й Спаса нашого Христа Ісуса, 2:14 що Самого Себе дав за нас, щоб нас визволити від усікого беззаконства та очистити Собі людей вибраних, у добрих ділах запопадливих.

До Филимона 1:3 благодать вам і мир від Бога Отця нашого й Господа Ісуса Христа! 1:4 Я завсіди дякую Богові моєму, коли тебе згадую в молитвах своїх. 1:5 Бо я чув про любов твою й віру, яку маєш до Господа Ісуса, і до всіх святих, 1:6 щоб спільність віри твоєї діяльна була в пізнанні всякого добра, що в нас для Христа. 1:7 Бо ми маємо радість велику й потіху в любові твоїй, серця бо святих заспокоїв ти, брате.

До євреїв 1:1 Багато разів і багатьма способами в давнину промовляв був Бог до отців через пророків, 1:2 а в останні ці дні промовляв Він до нас через Сина, що Його настановив за Наслідника всього, що Ним і вікі Він створив. (aiōn g165) 1:3 Він був сяєвом слави та образом істоти Його, тримаючи словом сили Свої, учинив Собою очищення наших гріхів, — і засів на правійці величності на висоті.

Якова 1:16 Не обмáнюйтесь, брати мої любі! 1:17 Усяке добре давання та дар досконалій походить згори від Отця світил, що в Нього нема переміни чи тіні відміни. 1:18 Захотівши, Він нас породив словом правди, щоб ми стали якимсь первоплодом творів Його.

1 Петра 3:18 Бо й Христос один раз постраждав був за наші гріхи, щоб привéсти нас до Бога, Праведний за неправедних, хоч умéртвлений тілом, але Духом ожíвлений,

2 Петра 1:3 Усе, що потрібне для життя та побожності, подалá нам Його Божа сила пізнанням Того, Хто покликав нас славою та чеснóтою. 1:4 Через них даровані нам цінні та великі обітниці, щоб ними ви стали учáсниками Божої Істоти, утікаючи від пожадливого світового тління.

1 Іvana 2:1 Діточки мої, — це пишú я до вас, щоб ви не грішили! А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, — Ісуса Христа, Праведного. 2:2 Він ублагáння за наші гріхи, і не тільки за наші, але й за гріхи всього світу.

2 Іvana 1:7 Бо в світ увійшло багато обмáнців, які не визнаóть Ісуса Христа, що прийшов був у тілі. Такий — то обманець та антихрист!

3 Іvana 1:4 Я не маю більшої радості від цієї, щоб чути, що діти мої живуть у правді.

Юда 1:3 Улюблені, всяке дбаннá чинивши писати до вас про наше спільне спасіння, я призвав за потрібне писати до вас, благаючи боротись за віру, раз дану святым. 1:4 Бо крадькомá повхóдили деякі люди, на цей бóсуд віддавна призначенні, безбожні, що благодáть нашого Бога обертáють у розпусту, і відкидаються єдиного Владики і Господа нашого — Ісуса Христа.

Об'явлення 3:19 Кого Я люблю, тому докоряю й караю того. Будь же ревний і покайся! 3:20 Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечéряті з ним, а він зо Мною. 3:21 Переможцеві сісти Я дам на Моєму престолі зо Мною, як і Я переміг був, і з Отцем Своїм сів на престолі Його. 3:22 Хто має вухо, хай чує, щó Дух промовляє Церквáм!“

Керівництво для Читачів

Український at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Глосарій

Український at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Mesopotamia

Haran

Damascus

Mediterranean
Sea

Babylon

Salem

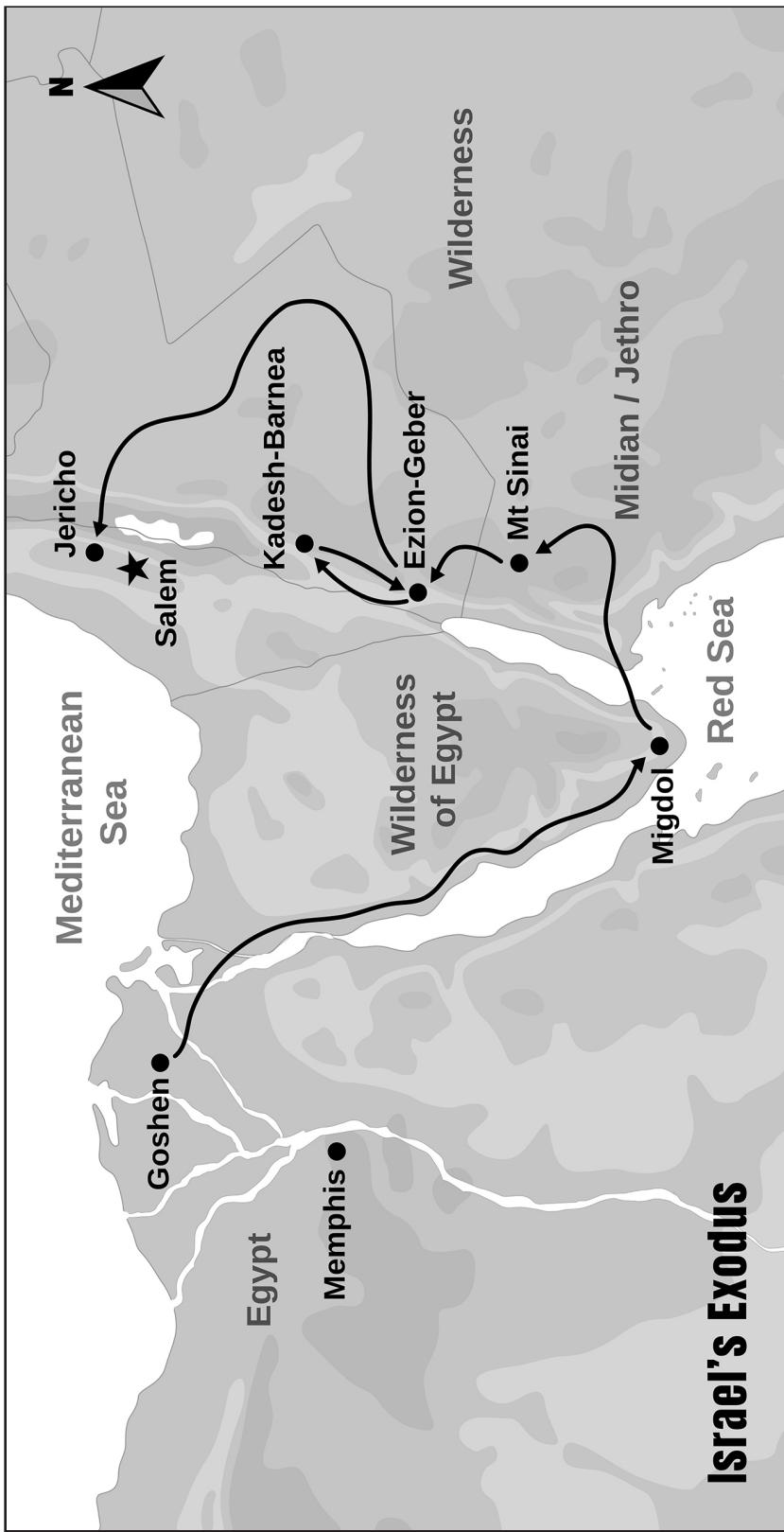
Ur

Egypt

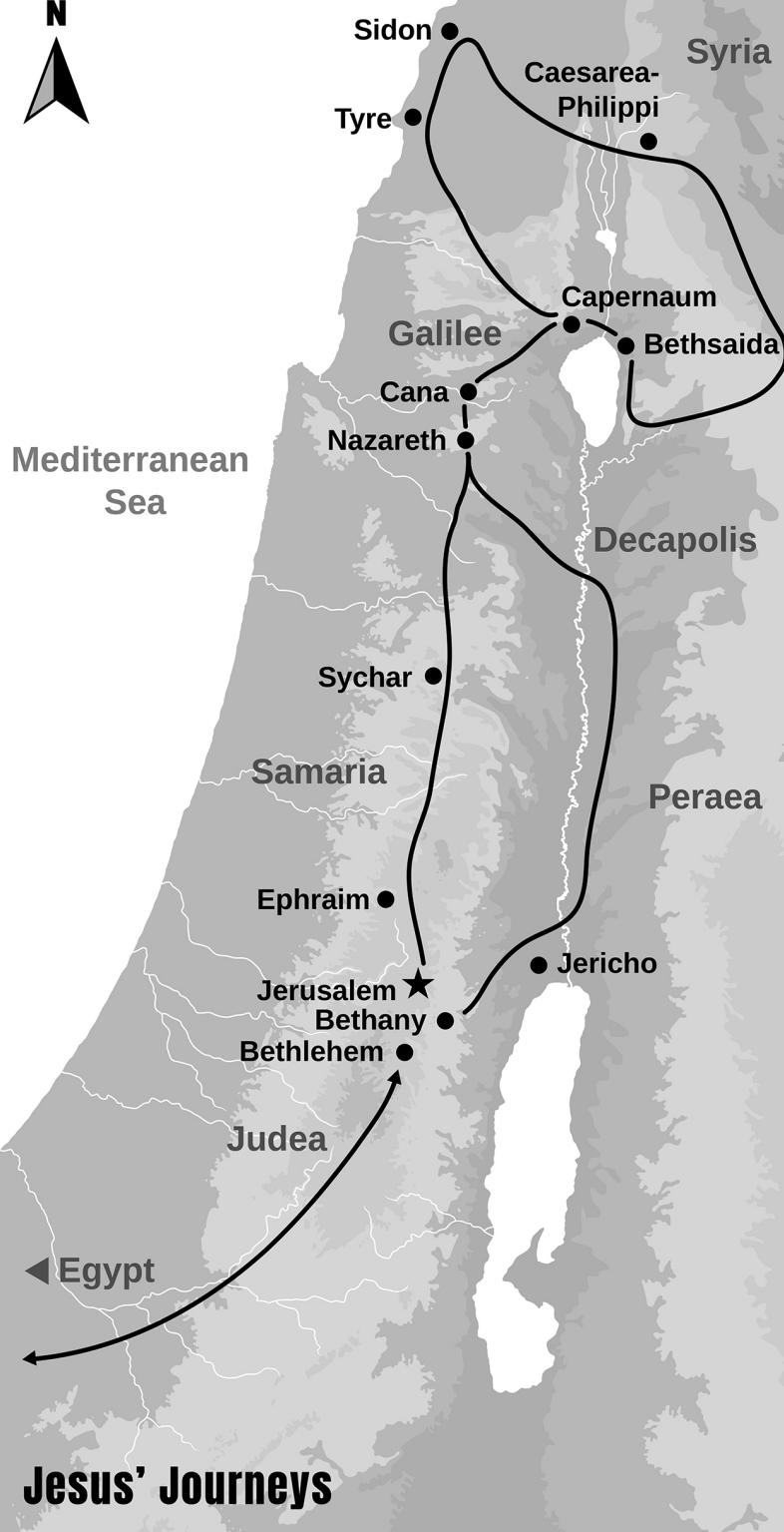
Persian
Gulf

Abraham's Journey

Вірюто Авраама, покликаний на місце, яке мав призначити в спадщиту, послухається та й пішов, не відідохни, куди йде. - До євреїв 11:8

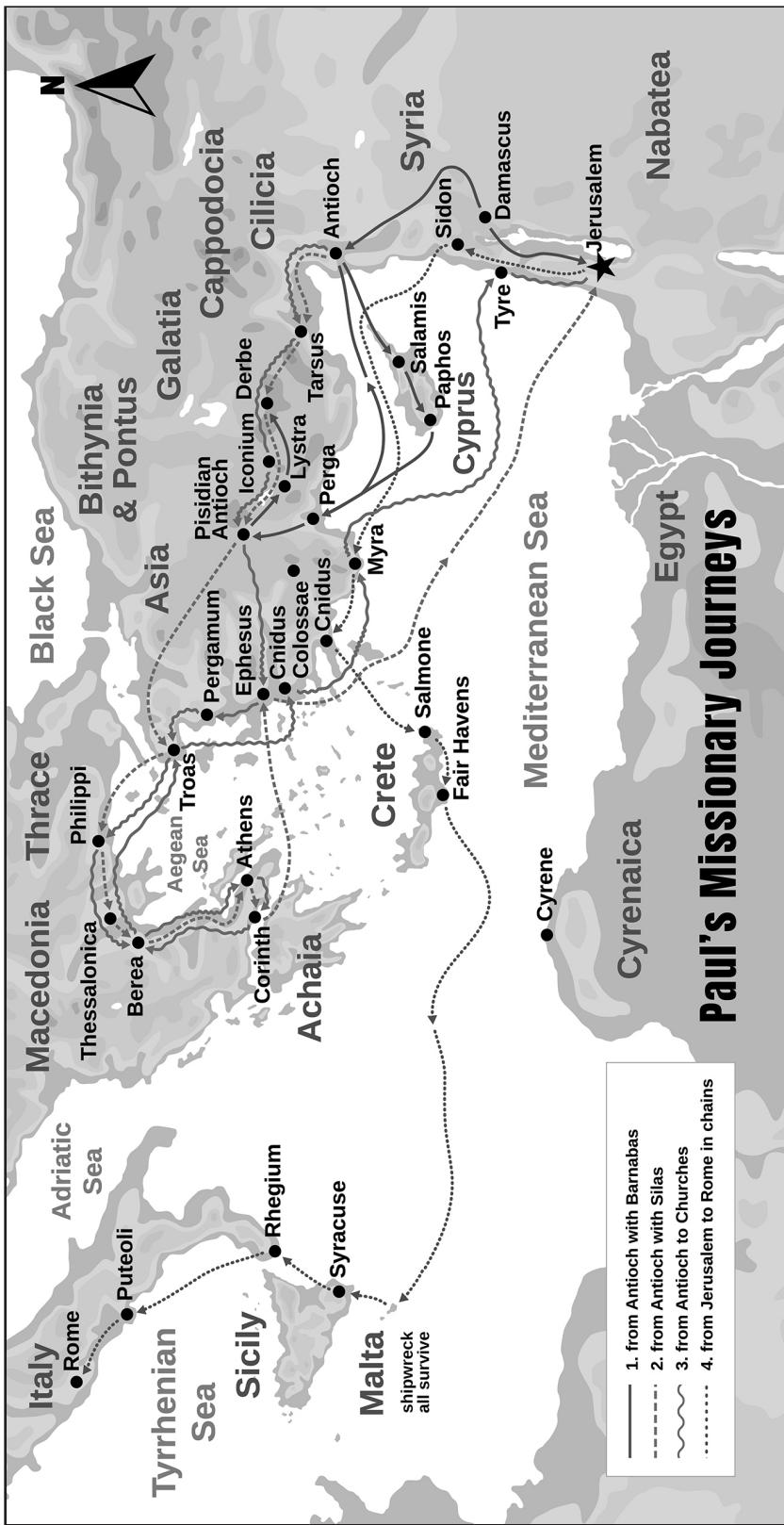

І сталося, коли фараон відпустив був той народ, то Бог не погів їх дрогою землі філістимської, хоч була близькій єона.
Бо Бог сказав: „Щоб не поїхали вони той народ, коли він побачить війну, і не воргується до Єгипту“ . - Вихід 13:17

Во Син Людоський прийшов не на те, щоб слухали Йому, але щоб послужити, і душу Свого дати на викуп за багатьох. - Від Марка 10:45

Paul's Missionary Journeys

Павло, раб Ісуса Христма, покликаний апостолом, вибраний для засідання Святогелії Божої, - До римлян 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Revelation 20:13 Thalaasa		
		Revelation 19:20 Lake of Fire		
		Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Доля

Український at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Тож ідти, і наставіть всі народи, християни іх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, - Від Матвія 28:19

